



พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี



โดย
นางสาวอรพรรณ ปัญญาสาร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 765 443 สัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2553

พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 765 443 สัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยา
เขตสารสนเทศเพชรบุรี” เสนอโดย นางสาวอรพรรณ ปัญญาสาร มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษารายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่ เดือน พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์

คณะกรรมการสอบสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกต)

..... / /

..... กรรมการ

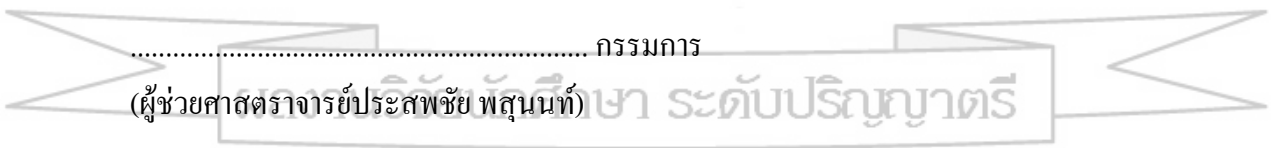
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

..... / /

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต)

..... / /



12500777: สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ การใช้จ่าย/ นักศึกษาเพศที่สาม

อรรถกร ปัญญาสาร: พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์. 74 หน้า.

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี” มีวัตถุประสงค์เฉพาะผลการศึกษารั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน

ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ส่วนใหญ่มีการยอมรับในความเป็นเพศที่สามและมีความกล้าแสดงออกมากเพราะนักศึกษาเพศที่สามเห็นว่าในมหาวิทยาลัยมีความอิสระในการแสดงออกและให้การยอมรับในเพศที่สามเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากกิจกรรมต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น

พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มมีค่าเฉลี่ยต่อเดือน 2,767.25 บาทต่อเดือน โดยมีพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สามจะแตกต่างกัน เพราะนักศึกษาจะมีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมาก เนื่องจากผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ฐานะทางครอบครัวที่ต่างกันจะมีผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สามด้วยเพราะนักศึกษาเพศที่สามที่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างดีจะนิยมใช้สินค้าที่มีราคาแพงและมีการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย ผลจากการที่นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ที่รับในแต่ละเดือนทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีเงินที่รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือนไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ทำให้ต้องขอเพิ่มจากผู้ปกครองหรือไม่ก็จำเป็นต้องยืมเพื่อนที่รู้จัก

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาเหลือจากบุคคลหลายๆฝ่ายที่ให้ความร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณสำหรับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่กรุณาติดตามผลงานตลอดทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยให้คำปรึกษา คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนตรวจสอบ และแก้ไข จนทำให้วิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณสำหรับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ อาจารย์ภาวิณี กาญจนภา อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ และ อาจารย์เชาวลิต ตรีกรตรง ที่ให้เกียรติสละเวลาให้ คำเสนอแนะและตรวจสอบความถูกต้อง ของแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณสำหรับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต และ อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ อาจารย์ที่ให้เกียรติและสละเวลาเป็นกรรมการสอบสัมมนา การเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนให้คำแนะนำ ตรวจสอบความบกพร่องเพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งให้ทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนกระทั่งจบการศึกษา อีกทั้งคอยเป็นกำลังใจให้ตลอดมาจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

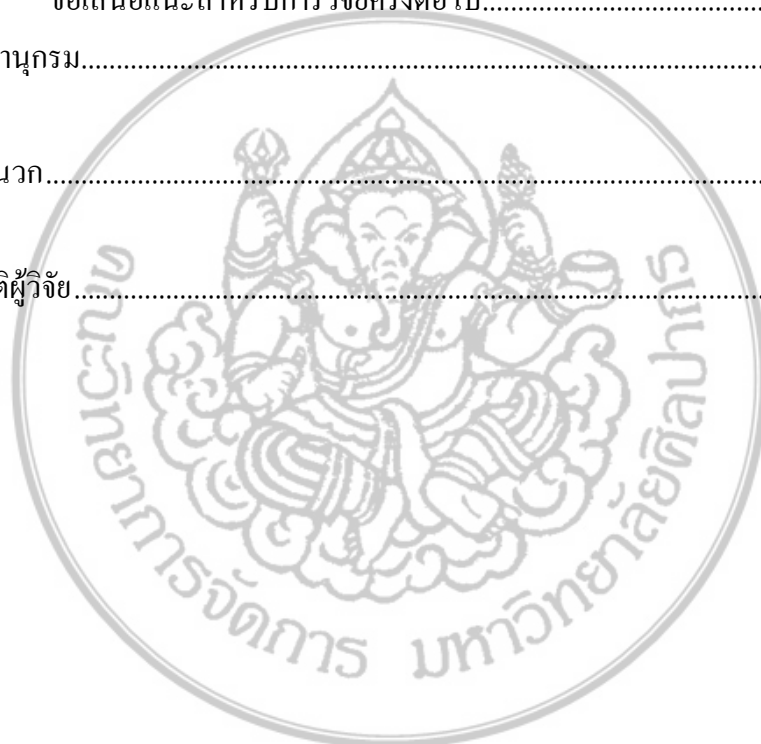
สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่ช่วยเหลือในการเก็บแบบสอบถามและขอขอบคุณ นักศึกษา เพศที่สาม ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่สละเวลาในการให้ข้อมูล และตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

และผู้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวนามไว้ทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
ขอบเขตในการศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
มหาวิทยาลัยศิลปากร.....	7
พฤติกรรมผู้บริโภค	9
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ.....	15
ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สาม	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ระเบียบวิธีวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การทดสอบเครื่องมือการวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	34
ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ.....	44

บทที่	หน้า
ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ยาของนักศึกษาในด้านต่างๆ.....	47
ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด	53
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย.....	56
การอภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	66
ประวัติผู้วิจัย.....	74



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	29
2	แสดงจำนวนนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่เป็นสมาชิกของประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ.....	30
3	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม คณะวิชา.....	34
4	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม สาขาวิชา.....	35
5	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับชั้นปี.....	36
6	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เกรดเฉลี่ยสะสม.....	36
7	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ผู้ประกอบการเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน	37
8	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม แหล่งที่มาของรายได้	37
9	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง.....	38
10	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อาชีพของผู้ปกครองที่ไม่ใช่พ่อแม่.....	39
11	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง.....	40
12	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม.....	40
13	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สาม.....	41
14	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การยอมรับกลุ่มเพศที่สามในมหาวิทยาลัย.....	42

ตารางที่		หน้า
15	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม มีปัญหาในมหาวิทยาลัยเลือกปรึกษาใคร.....	42
16	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การเข้าร่วมกิจกรรมของการเป็นเพศที่สาม.....	43
17	แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ	44
18	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟนหรือบุคคลพิเศษ.....	45
19	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม รายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหรือไม่	46
20	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม กรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย.....	46
21	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านการศึกษา.....	47
22	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	48
23	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านสุขภาพและความงาม	49
24	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม	50
25	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิง	51
26	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง.....	52
27	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านอื่นๆ	53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงที่เศรษฐกิจต้องเจอกับปัญหาเชิงลบหลายด้าน ทั้งปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในประเทศ เช่น การประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติ โรคระบาด ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือจะเป็นภัยทางการเมือง และปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอกประเทศ เช่น ปัญหาด้านผู้ก่อการร้ายที่เป็นปัญหาระดับประเทศ ปัญหาราคาน้ำมันที่แพงขึ้น การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ที่โหมกระหน่ำเข้ามาพร้อมๆกัน จนก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ออดตั้งคำถามไม่ได้ว่า ในสภาพกรณีเช่นนี้ ผู้บริโภคจะมีปฏิกริยาหรือพฤติกรรมต่อการใช้จ่ายเงินอย่างไร โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18-25 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง แต่ในทางกลับกันสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการครองชีพนั้น มีมากกว่ากลุ่มคนบางกลุ่มที่มีงานทำและมีรายได้เป็นของตนเอง อีกทั้งยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการออมเงินเพื่อการเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดปัญหาทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว (ถนอมศักดิ์ แสนอินตะ 2548)

การมีพฤติกรรมค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมนั้น หมายถึง การที่สามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยที่ไม่เกิดปัญหาใดๆเกิดขึ้นในภายหลัง การที่มีพฤติกรรมค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม จะเป็นผลดีต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศ โดยจะสามารถลดปัญหาต่างๆได้ ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ เช่น การกู้ยืม การจำนำ เป็นต้น และปัญหาทางสังคม เช่น การปล้น ชิงทรัพย์ การขายบริการทางเพศ เป็นต้น ถ้าหากปัญหาเหล่านี้ลดลง จะทำให้มาตรฐานชีวิตของคนในประเทศดีขึ้น ทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม (นรากร พูลงูงา และคณะ 2548)

ซึ่งในปัจจุบันพฤติกรรมค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของนักศึกษาเริ่มเป็นปัญหาที่สังคมให้ความสนใจกันมาก เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการขายบริการทางเพศ เป็นต้น ซึ่งได้มีผลสำรวจออกมาว่า ประชาชนร้อยละ 91.9 มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจุบันเยาวชนมีพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยที่ฟุ่มเฟือย มีเพียงร้อยละ 4.1 เท่านั้นที่เห็นว่าไม่ฟุ่มเฟือยและร้อยละ 4.0 ไม่มีความเห็น โดยสินค้าที่ประชาชนเห็นว่าเยาวชนมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์สื่อสารจากดีไซน์เนอร์ เสื้อผ้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศ เครื่องสำอาง เช่น น้ำหอม ลิปสติก แป้ง เครื่องประดับ เช่น สร้อย แหวน ต่างหู นาฬิกา และเกมส์หรือซอฟต์แวร์ด้านบันเทิงบนคอมพิวเตอร์

จากการวิจัยของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ พบว่านักเรียนนักศึกษาร้อยละ 76.4 นิยมซื้อหรือใช้สินค้าต่างประเทศ เช่น เสื้อผ้า นาฬิกา รองเท้า เครื่องสำอาง น้ำหอม กระเป๋า เป็นต้น มีเพียงร้อยละ 23.6 ที่ไม่นิยม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงแต่การชอบใช้สินค้าประเภทฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นเท่านั้น แต่วัยรุ่นในปัจจุบันยังมีค่านิยมในการเลือกซื้อสินค้าจากแหล่งผลิตจากต่างประเทศที่มีต้นทุนแพงจากต่างประเทศอีกด้วย (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ 2546)

ปัญหาความฟุ่มเฟือยของเยาวชนในปัจจุบันกำลังเป็นปัญหาสำคัญที่มีโอกาสนำไปสู่หายนะภัยทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้ ถึงแม้แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ บางสำนักจะเห็นว่าการกระตุ้นการบริโภค (จำนวนมาก) เป็นเครื่องมือในการสร้างความเติบโตมั่งคั่งทางเศรษฐกิจก็ตาม แต่การบริโภคที่เกินความจำเป็น อาจทำให้ขาดเงินออมที่จะทำการลงทุนต่อไป และนอกจากนี้ การซื้อของต่างประเทศยังทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้าอีกด้วย ดังนั้นทิศทางที่ควรจะเป็นคือการส่งเสริม การบริโภคของเยาวชนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในระยะยาว

นอกจากนี้ยังมีอีกผลวิจัย ที่ได้สำรวจกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ของ มหาวิทยาลัยรัฐ คือ อ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวม 200 คน ผลที่ได้คือ นักศึกษาชาย มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 8,036 บาท นักศึกษาหญิง มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน 7,872 บาท ไม่รวมกับค่าหน่วยกิตหรือค่าเล่าเรียนแต่ละเทอม ที่สำคัญผลสำรวจยังพบว่านักศึกษากว่า 72% จะต้องชมภาพยนตร์ทุกเดือน อีก 45% บอกว่าจะต้องซื้อนิยายและการ์ตูน 27% มักจะต้องเที่ยวผับหรือเที่ยวกลางคืน 21% บอกว่าจะไปร้องคาราโอเกะ 18% บอกว่าจะเล่นอินเทอร์เน็ตและเกมส์คอมพิวเตอร์ 16% ไปเที่ยวต่างจังหวัด และที่น่าจับตามองคือ นักศึกษา 11% บอกว่ามีค่าใช้จ่ายในการซื้อบุหรี่ยาสูบและสุราทุกเดือน นักศึกษาส่วนใหญ่เกือบ 90%ยังหาเงินเองไม่ได้ แต่ใช้จ่ายเงินไปในกิจกรรมต่างๆ มากถึงเดือนละ 7,000-8,000 (บริษัท สเปาแอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด 2548)

ในระยะสั้น (ภายใน 1 ปี) ถ้ากลุ่มนักศึกษาดังกล่าวมีการใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นจนทำให้เงินที่ได้มาจากผู้ปกครอง ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เมื่อไม่เพียงพอก็จะมี การขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่มเป็นพิเศษ ทำให้ผู้ปกครองมีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายใช้สอยน้อยลง หรือ อีกกรณีคือการขอยืมจากคนรู้จัก มาใช้จ่ายแทนส่วนที่ขาดไป นั้นหมายถึงการนำเงินในอนาคตมาใช้ ในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อรายได้ที่จะได้จากผู้ปกครองในอนาคต เพราะจะต้องนำรายได้นั้นมาชำระหนี้จากที่ขอยืมมา เป็นต้น นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงปัญหาอีกหนึ่งปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวคือ เมื่อนักศึกษากลุ่มดังกล่าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานแล้ว หากยังไม่รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงินและการออมเงินที่ดี อาจจะทำให้การดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตในอนาคต (ถนอมศักดิ์ แสนอินตะ 2548) อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญก็คือ ในปัจจุบันสังคมไทยเกิดการ

เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตกที่เป็นตัวเปลี่ยนสภาพความเป็นอยู่ ความคิด ความรู้สึก สิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมเป็นอย่างมาก สิ่งแวดล้อมภายนอก เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อจิตใจของคนในสังคมโดยตรงทำให้เกิดเป็นแรงกระตุ้นในการแสดงออก ทำให้คนในสังคม กล้าคิด กล้าทำ และกล้าแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยของการเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย ความคิด และสติอารมณ์ เมื่อพวกเขาเหล่านี้ได้รับแรงกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกพวกเขาเกิดแรงขับเคลื่อนที่แท้จริงอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการแสดงออกของพฤติกรรมของวัยรุ่น ผู้ชายที่เป็นกระเทย เกย์ ผู้หญิงที่เป็นทั้ง ทอม ดี และเลสเบี้ยน ได้แสดงออกมาให้เห็นเด่นชัดกันมากขึ้น การเรียนรู้ปรับเปลี่ยนตัวตนของตนเองไปตามประสบการณ์ชีวิตในช่วงเวลา และพื้นที่ต่างๆจนกระทั่งค้นพบวิถีเพศและตัวตนความเป็นเพศ จากพื้นที่ที่สามารถปลดปล่อยตัวเองได้อย่างอิสระ สาเหตุเหล่านี้ อาจเกิดมาจากความปรารถนา ภายในและความคิดที่แตกต่าง ทั้งในด้านทัศนคติ และอารมณ์ เมื่อได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอก พวกเขาจึงเหมือนได้รับอิสระในความเป็นตัวตนที่แท้จริง สำหรับบางคนตัวตนทางเพศยังเป็นสิ่งที่ ลื่นไหลไปมาไม่หยุดนิ่งกับที่ ขึ้นอยู่กับการให้ความหมาย ประสบการณ์ บริบทสังคม ผู้คนที่ แวดล้อม รวมทั้งช่วงเวลาและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วย (ภราดาโดย แสงสวัสดิ์และคณะ 2550)

ปัจจุบันสังคมไทยยอมรับเกย์และกะเทย มากขึ้นกว่าในหลายประเทศ แต่คนบางกลุ่มก็ ยังรู้สึกและมองเกย์ ทอม ดี และกะเทยในแง่ลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาพของเกย์และกะเทยที่ออกมา ตามสื่อต่างๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ ละคร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ มักออกมาในเชิงลบ เป็นตัวตลก บ้าๆ บอๆ หรือแสดงอารมณ์รุนแรง โหดเหี้ยม ฯลฯ ซึ่งความจริงเกย์ และกะเทยที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นคนดี ทำประโยชน์ให้สังคมก็มีอยู่มากชีวิตที่ต้องเกี่ยวข้องกับคนหลากหลาย เพศชายจริง หญิงแท้ หรือแม้แต่เกย์ กะเทย นั้นย่อมมีปะปนกับชนและคนทุกชนชั้นวงการไม่เว้นแม้แต่ ชีวิตของนักศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอนาคต ของชาติและเป็นที่ทราบกันดีว่า “มหาวิทยาลัย” เป็น พื้นที่ในการ ใฝ่หา วิชา ความรู้ แต่ที่นี้เองยังเป็น ที่บรรจบรวมของกลุ่มคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม นักศึกษาร้อยพ่อพันแม่ ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และกลุ่มคนเพศที่สาม อย่างกะเทย ที่ตอนนี้พื้นที่ ยืนในสังคมของพวกเขาได้เปิดกว้างมากกว่าอดีตที่ไม่มีการยอมรับกลุ่มคนเหล่านี้ “กะเทยใน มหาวิทยาลัย” จึงเป็นที่พูดถึงกันอย่างมาก ในเรื่องของการทำงานที่พวกเขาถูกยกให้เป็นจุดสนใจ ไม่ว่าจะ ทำอะไร กิจกรรมเกือบทุกกิจกรรมที่ทำต่าง ไม่เคยห่างจากเงาของกะเทยตอนนี้เรียกได้ว่าพวกเขาเข้ามา มีบทบาทอย่างมาก (ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข)

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งที่มี กลุ่มนักศึกษาเพศที่สามอยู่จำนวนไม่น้อยที่มีความหลากหลายในการดำเนินชีวิต หลากหลาย รูปแบบการแสดงถึงความเป็นเพศที่สามที่มีทั้งแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สามอย่างเปิดเผยหรือ

บางคนอาจจะไม่แสดงออกมาให้คนภายนอกเห็นถึงความเป็นเพศที่สามเลยก็มี ซึ่งจากความหลากหลายของนักศึกษาเพศที่สามนี้เองทำให้เห็นความแตกต่างด้านสภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาแต่ละคน ทั้งในด้านสภาพทางครอบครัวและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีความอิสระในการแสดงออกเป็นอย่างมากเพราะทางมหาวิทยาลัยให้การยอมรับในกลุ่มนักศึกษาเพศที่สาม จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพราะจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายเป็นสิ่งสำคัญต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ และควรได้รับการควบคุมดูแลให้เป็นที่ไปตามความเหมาะสม

ดังนั้น เพื่อที่จะได้ทราบพฤติกรรมการใช้จ่ายส่วนตัวที่แท้จริงของนักศึกษาเพศที่สาม จึงสมควรที่จะต้องศึกษาเรื่องการใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาเพศที่สาม มิฉะนั้นแล้วอาจเกิดปัญหาต่างๆ ที่ตามมาได้ เช่น 1) ผู้ปกครองไม่ทราบถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายที่แท้จริง จึงไม่สามารถจัดสรรดูแล และควบคุมการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ทำให้เมื่อผ่านไปไ้ระยะเวลาหนึ่งแล้วไม่สามารถส่งค่าใช้จ่ายต่อไป ทำให้นักศึกษาต้องออกจากการศึกษากลางคัน 2) นักศึกษาไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมการใช้จ่ายส่วนบุคคลได้ โดยไม่ทราบว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองนั้นนำไปใช้จ่ายอะไรก่อนหลัง ควรนำไปซื้ออะไรเท่าใดบ้าง จึงทำให้นักศึกษาใช้เงินผิดพลาดอาจนำเอาค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองไปใช้จ่ายในทางที่ไม่ใช่เพื่อการศึกษา ซึ่งผลสุดท้ายผู้ปกครองต้องเดือดร้อนเพิ่มขึ้นอีก หรืออาจถึงขั้นทำให้นักศึกษาเสียการเรียน หรือศึกษาไม่จบตามหลักสูตร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและที่ไม่ใช่การศึกษาของนักศึกษาเพศที่สาม เพื่อที่จะสามารถแสดงให้เห็นค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและแสดงคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบันฯ ตลอดจนเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการงบประมาณในอนาคต ว่ามีความแตกต่างจากผลการศึกษาหรืองานวิจัยอื่นๆ ที่ได้ทำก่อนหน้านี้หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ขอบเขตในการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ได้สำรวจนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี ได้แก่ นักศึกษาที่เป็นเพศที่สาม ซึ่งจะหมายความถึงเฉพาะ

นักศึกษาผู้ชายที่แสดงตนและยอมรับว่าเป็นกระเทย เกย์และ ติ๊ด ของคณะวิทยาการจัดการ คณะ
สัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระดับ
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 รวม3คณะ

2.ขอเบตด้านระยะเวลาใช้เวลาศึกษา 10 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2552 – สิงหาคม
2553

3. ขอเบตด้านพื้นที่ของการศึกษา ได้ทำการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยา
เขตสารสนเทศเพชรบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ทราบถึงสาเหตุของการเกิดค่าใช้จ่ายในแต่ละด้าน เช่น ด้านอาหารเครื่องดื่ม ด้านเพื่อ
การศึกษา ด้านบันเทิงและพักผ่อนและด้านยานพาหนะเดินทาง เป็นต้น

2.เป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและผู้ปกครองในการวางแผนในการใช้จ่ายในการ
บริโภคในแต่ละเดือน

3.เป็นประโยชน์ต่อทางมหาวิทยาลัยที่จะได้นำไปพิจารณาในการให้ทุนการศึกษาแก่นัก
ศึกษาหรือใช้ในการจัดอบรมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับพฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักศึกษา

4.และอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและสังคมโดยรวมในการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้
เพื่อการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกที่ดีในการใช้จ่ายให้กับเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.พฤติกรรมค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หมายถึง ลักษณะการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

2.คณะวิชา หมายถึง คณะวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่จำแนกเป็น

-คณะวิทยาการจัดการ

-คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

-คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.นักศึกษาเพศที่สาม หมายถึง นักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีการยอมรับในความเป็นเพศที่สามของตนไม่
ว่าจะเป็นการแต่งกาย พฤติกรรม บุคลิกลักษณะ ทำทาง การแสดงออกที่คล้ายเพศหญิง อีกทั้งมี
ความพึงพอใจและชื่นชอบในเพศเดียวกับตน และอาจรวมไปถึงมีการแต่งกายเป็นเพศหญิงด้วย
หรือไม่ก็ได้

4.ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ จำแนกเป็น ชั้นปีที่1 ชั้นปีที่2 ชั้นปีที่3 และชั้นปีที่4

5.รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองของนักศึกษาที่ได้มาจากการประกอบอาชีพ

6.รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา หมายถึง รายได้ต่อเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง และรายได้ที่ได้มาจากการประกอบอาชีพหรืองานพิเศษของนักศึกษา



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาพฤติกรรม การ ใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยผู้ศึกษาได้มีทฤษฎี แนวคิดที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

- 1.มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2.พฤติกรรมผู้บริโภค
- 3.ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ
- 4.ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 5.แนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สาม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เดิมคือโรงเรียนประณีตศิลปกรรมสังกัดกรมศิลปากร เปิดสอนวิชาจิตรกรรมและประติมากรรมให้แก่ข้าราชการและนักเรียนในสมัยนั้น โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (เดิมชื่อ Corrado Feroci) ชาวอิตาลีซึ่งเดินทางมารับราชการในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียน แห่งนี้ขึ้น และได้เจริญเติบโตเป็นลำดับเรื่อยมา จนกระทั่งได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2486 คณะจิตรกรรมและประติมากรรม ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นคณะวิชาแรก (ปัจจุบันคือคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์) ในปี พ.ศ. 2498 จัดตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ซึ่งต่อมาได้ปรับหลักสูตรและเปลี่ยน ชื่อเป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์) และคณะโบราณคดี หลังจากนั้น ได้จัดตั้งคณะมัณฑนศิลป์ ขึ้นในปีต่อมา

ปี พ.ศ. 2509 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีนโยบายที่จะเปิดคณะวิชาและสาขาวิชาที่หลากหลายขึ้น แต่เนื่องจากบริเวณพื้นที่ในวังท่าพระคับแคบมาก ไม่สามารถจะขยายพื้นที่ออกไปได้ จึงได้ขยายเขตการศึกษาไปยังพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม โดยจัดตั้งคณะอักษร

ศาสตร์ พ.ศ. 2511 คณะศึกษาศาสตร์ พ.ศ. 2513 และคณะวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2515 ตามลำดับ หลังจากนั้น จัดตั้งคณะเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2529 คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม พ.ศ. 2535 และจัดตั้งคณะครุศึกษาศาสตร์ขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2542 เพื่อให้เป็น มหาวิทยาลัยที่มีความสมบูรณ์ ทางด้านศิลปะมากยิ่งขึ้น

พ.ศ. 2540 มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ขยายเขตการศึกษาไปจัดตั้ง วิทยาเขตแห่งใหม่ที่จังหวัดเพชรบุรี เพื่อกระจายการศึกษาไปสู่ภูมิภาค ใช้ชื่อว่า "วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี" จัดตั้งคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ในปี พ.ศ. 2544 คณะวิทยาการจัดการ ในปี พ.ศ. 2545 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในปี พ.ศ. 2546 และวิทยาลัยนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2546 (มหาวิทยาลัยศิลปากร 2553)

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยศิลปากร มีนโยบายในการกระจาย โอกาสทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาค จึงขยายเขตการศึกษาไปตั้งวิทยาเขตแห่งใหม่ที่จังหวัดเพชรบุรี ใช้ชื่อว่า วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตั้งอยู่บนเลขที่ 1 หมู่ที่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ 621 ไร่ เริ่มก่อสร้างเมื่อปีพุทธศักราช 2540

ที่ตั้งวิทยาเขตสารสนเทศ แห่งนี้มีความเหมาะสมทั้งทางภูมิศาสตร์ และศักยภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ดิน ตลอดจนระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค/ สาธารณูปการ เพราะอยู่ติดถนนใหญ่ เส้นทางสำคัญจากกรุงเทพฯ มุ่งสู่ภาคใต้ ในพื้นที่มีบึงน้ำจืดขนาดใหญ่ อุดมด้วยพันธุ์ไม้นานาพรรณ พื้นที่โดยรอบข้างเคียง มีโรงเรียนวิทยาลัย เกษตรกรรมและเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ ฯลฯ อีกทั้งจังหวัดเพชรบุรี ยังเป็นศูนย์กลางบริเวณภาคกลางตอนล่างที่ติดต่อกับภาคใต้ตอนบน เป็นจังหวัดที่มี ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมมีสถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่ทรงคุณค่าหลายแห่ง ชีวิตความเป็น อยู่ของ ประชาชนในพื้นที่ สอดคล้องกับเป้าหมายในการเปิดบริการทางการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ขึ้นใหม่ ซึ่งมีหลักการที่สืบเนื่อง มาจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยมีการเปิดดำเนินการมาแล้ว สามารถร่วมเปิดสอนเป็นวิชาศึกษาทั่วไปได้ สร้างความพร้อมให้ สาขาวิชาที่จะเปิดขึ้นใหม่ เจริญพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

การดำเนินการจัดการเรียนการสอน ณ วิทยาเขตแห่งนี้ใช้รูปแบบผสมผสาน ระหว่าง วิทยาเขตสารสนเทศกับ มหาวิทยาลัยแบบดั้งเดิม คือมีทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ โดยใช้ระบบสารสนเทศ เข้ามาสนับสนุนการเรียนการสอน และกิจกรรม

ด้านอื่นๆ ของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคมตามพันธกิจการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

จำนวนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ในปัจจุบันมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด 3 คณะ คือ

1. คณะวิทยาการจัดการมีทั้งหมด 3,037 คน นักศึกษาชายจำนวน 717 คนและนักศึกษาหญิงจำนวน 2,320 คน

2. คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรมีทั้งหมด 935 คน นักศึกษาชายจำนวน 282 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 653 คน

3. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งหมด 1,776 คน นักศึกษาชายจำนวน 625 คนและนักศึกษาหญิงจำนวน 1,151 คน

รวมทั้งวิทยาเขตมีนักศึกษาทั้งหมด 5,748 คน นักศึกษาชายจำนวน 1,624 คนและนักศึกษาหญิงจำนวน 4,124 คน (มหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักงานวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี 2553)

2. พฤติกรรมผู้บริโภค

ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

การบริโภคเป็นกิจกรรมสุดท้ายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญ กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการตอบสนองหรือบำบัดความต้องการให้กับหน่วย เศรษฐกิจต่างๆ ของระบบเศรษฐกิจ ทั้งครัวเรือน ธุรกิจ และรัฐบาล เนื่องจากทุกๆ หน่วยจำเป็นต้องได้รับสินค้าและบริการมาอุปโภคบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการด้วยกันทั้งสิ้น

2.1 ความหมายและความสำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การแสดงออกของผู้บริโภคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อสนองความต้องการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและหรือบริการทางเศรษฐกิจ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อนระหว่าง และหลัง และที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ขึ้น (Engel & Blackwell, 1982) จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคดังกล่าวนี้สามารถแยกพิจารณาการกระทำได้ 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคคือ

1. การแสดงออกและการกระทำของแต่ละบุคคล ผู้บริโภคแต่ละคนจะมีการกระทำต่าง ๆ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ การเดินทางไปซื้อสินค้า การเปิดรับฟังวิทยุและรับชมโทรทัศน์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การสนทนากับเพื่อนฝูง การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าจากผู้ขาย และกิจกรรมในการแสวงหาสินค้าหรือบริการต่าง ๆ

2. การได้รับหรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและการใช้สินค้าหรือบริการ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บริโภคทุกคนที่ดำรงชีวิตอยู่ทุกวันนี้ต้องมีการได้รับและใช้สินค้าและหรือบริการ การได้รับและใช้สินค้าและหรือบริการก็หมายถึง การซื้อสินค้านั่นเอง และยังรวมถึงการได้รับสินค้าและหรือบริการโดยที่ไม่ได้ซื้อเองโดยตรง ยกตัวอย่างเช่น เด็กทารกได้รับผ้าอ้อม ของเล่นและเสื้อผ้าโดยที่พ่อแม่เป็นผู้ซื้อมาให้ การได้รับ การได้มาและการใช้สินค้าหรือบริการอาจเรียกว่า การตอบสนองของผู้บริโภค

3. กระบวนการตัดสินใจ ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าได้นั้น จะต้องผ่านขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจที่มีจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการให้เกิดความพึงพอใจ ได้แก่ การตระหนักถึงปัญหา การค้นหา การประเมินผลทางเลือก การเลือกหรือการซื้อสินค้า และการประเมินที่ได้จากการซื้อหรือใช้สินค้า เป็นลำดับ

จากประเด็น 3 ประการต่าง ๆ ที่พิจารณาจากความหมายข้างต้นจะสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการแสดงออกของกระบวนการการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคตามจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์มาครอบครอง หรือเกิดความพึงพอใจในการบริโภคผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ซึ่งการศึกษาเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคมีที่มาจากการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์โดยตรงและโดยอ้อมที่เกี่ยวกับการตลาด กล่าวคือ ผู้บริโภคก็คือมนุษย์ อะไร สิ่งไหนที่มนุษย์มีการแสดงออก ผู้บริโภคก็มีการตอบสนองอย่างนั้น เพราะเหตุที่ตลาดผู้บริโภคก็คือสังคมของมนุษย์นั่นเอง

การศึกษาด้านพฤติกรรมผู้บริโภคจึงมุ่งที่จะอธิบายถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของผู้บริโภค การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ ตลอดจนหาวิธีปรับเปลี่ยนหรือหาทางแก้ปัญหา พฤติกรรมของมนุษย์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค กล่าวคือ เป็นการศึกษาถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมผู้บริโภค การซื้อของผู้บริโภค ว่าเกิดจากสาเหตุใด ได้แก่ สาเหตุด้านเหตุผล สาเหตุด้านจิตใจหรืออารมณ์ พฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการเป็นอย่างไร เช่น ใครเป็นผู้ซื้อ ผู้ใช้ มีการซื้ออย่างไร ที่ไหน มากน้อยเพียงใด เป็นต้น และหาวิธีปรับเปลี่ยนหรือหาทางแก้ปัญหาขัดข้องที่เกิดจากการแสดงออกที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้บริโภค เช่น ความไม่ชอบ การต่อต้าน การวางเฉยต่อการเสนอขายผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ให้เปลี่ยนแปลงมาเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น หันมาชอบ สนับสนุน และสนใจในผลิตภัณฑ์เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา โดยอาศัยการใช้ข้อมูล

ข่าวสาร การติดต่อสื่อสารทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดในด้านการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย การขายโดยบุคคล ตลอดจนเทคนิคการส่งเสริมการตลาดรูปแบบใหม่ ๆ ในรูปแบบผสมผสานอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกันในการสร้างพลังในการโน้มน้าวชักจูงผู้บริโภคให้เกิดพฤติกรรมการซื้อและความรู้สึกที่ดีต่อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องในที่สุด เป็นศาสตร์ด้านสังคมวิทยา มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ดังนั้นการวิเคราะห์และศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคจึงต้องมีการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเข้าใจและตัดสินใจแยกแยะ คัดเลือกและระบุโดยใช้กลยุทธ์การจัดการในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และสังคมในที่สุด

ความสำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภค

ในที่นี้จะพิจารณาในแง่ความสำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภคต่อการตลาด โดยเฉพาะการศึกษาและทำความเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภค ทำให้ผู้บริหารการตลาดและนักการตลาดได้เข้าใจในเรื่องต่อไปนี้ คือ (ธงชัย สันติวงษ์ 2546)

1. เข้าใจปัญหาความต้องการของสังคม ดังได้กล่าวไว้แล้วว่าสังคมมนุษย์ก็คือตลาด ผู้บริโภค ดังนั้นผู้บริโภคแต่ละคน นอกจากอยู่ในตลาดแล้วยังเป็นสมาชิกของสังคมใดสังคมหนึ่ง และอยู่ภายใต้สภาวะแวดล้อมของสังคมนั้นด้วย การที่นักการตลาดเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภค ส่งผลให้สามารถเข้าใจความเป็นไปในสังคม กลไกของสังคมและทำให้สามารถเสนอขายผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคในสังคม ซึ่งในแต่ละคนและแต่ละกลุ่มจะมีความต้องการที่ไม่เหมือนกัน ตลอดจนสามารถให้สิ่งกระตุ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม
2. ทำให้สามารถคาดการณ์ความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างแน่นอน ด้วยเหตุที่สภาวะแวดล้อมรอบตัวผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา พร้อมทั้งตัวผู้บริโภคเองก็มีการเปลี่ยนแปลงกลไกในด้านจิตวิทยาและทางกายภาพด้วย เช่น ผู้บริโภคมีการเรียนรู้เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการมากขึ้น โดยมีการทดลองใช้ จนอาจมีการเปลี่ยนทัศนคติต่อสินค้าหรือบริการ ตลอดจนทำให้ผู้บริโภคมีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น หน้าที่สำคัญของผู้บริหารการตลาดและนักการตลาดก็คือ จำเป็นต้องมีความรู้และเข้าใจความต้องการของผู้บริโภคทั้งในอดีต ปัจจุบัน และคาดการณ์ความต้องการและแนวโน้มการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคในอนาคตได้อย่างถูกต้องและลึกซึ้งเพียงพอ การศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ การซื้อ กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค จะทำให้ผู้บริหารการตลาดและนักการตลาดสามารถวางแผนและปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม
3. ทำให้สามารถแสวงหา พัฒนาและขยายตลาด การตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค จะต้องเป็นกิจกรรมที่ไม่สุดสิ้นเพียงที่ได้ตอบสนองความต้องการเพียงอย่างเดียวหนึ่ง

แก่ตลาดเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ผู้บริโภคนในส่วนตลาดอื่นๆ ที่ยังมิได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ จะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการด้วย การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคในส่วนตลาดนั้น ๆ จะสามารถทำให้เข้าใจความต้องการ แรงจูงใจ และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งนักการตลาดจะสามารถทำหน้าที่เคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ไปสู่ผู้บริโภคในตลาดดังกล่าว เพื่อตอบสนองความต้องการในส่วนที่ยังไม่ได้ตอบสนองได้

4. ทำให้สามารถปรับปรุงกิจกรรมทางการตลาดเดิม เมื่อผู้บริโภคมมีความต้องการใหม่ ๆ ผู้บริหารการตลาดและนักการตลาดควรต้องติดตามความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ และหาหนทางโดยแสวงหาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ถ้าผู้บริโภคต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ยังไม่มีอยู่ในตลาด นักการตลาดอาจต้องพยายามหาผลิตภัณฑ์ใหม่มาตอบสนองในเวลาที่เหมาะสม หรืออาจต้องปรับเปลี่ยนกิจกรรมทางการตลาดด้านอื่นๆ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ ๆ ต่อตัวผลิตภัณฑ์เดิมไปก่อนหากยังไม่สามารถหาผลิตภัณฑ์ใหม่มาตอบสนองความต้องการได้ในเวลาขณะนั้น เช่น อาจใช้การปรับราคาผลิตภัณฑ์เดิมลง การใช้การสื่อสารทางการตลาดเพื่อเผยแพร่ แนะนำคุณประโยชน์เพิ่มเติมของผลิตภัณฑ์เดิมที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ เป็นต้น

5. ทำให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยปกติเข้าใจกันว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคจะช่วยให้นักการตลาดสามารถดำเนินกิจกรรมการตลาดได้อย่างราบรื่น ซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการในระดับจุลภาคหรือระดับหน่วยธุรกิจเท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้ว การศึกษาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมผู้บริโภคได้ขยายประโยชน์มากขึ้นเป็นระดับมหภาค หรือระดับสังคม กล่าวคือ ข้อมูลด้านพฤติกรรมผู้บริโภคถูกใช้เป็นดัชนีเบื้องต้นในการพิจารณาให้บริการแก่ประชาชนซึ่งอาจเป็นความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งเรียกว่า นโยบายสาธารณะ และโดยปกติการกำหนดกิจกรรมทางการตลาดของนักการตลาดมักไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะโดยตรง แต่สามารถทำให้การตลาดเชื่อมโยงกับนโยบายสาธารณะได้ โดยอาศัยพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นตัวกลาง เช่น ความเข้าใจในความต้องการด้านความปลอดภัยในทรัพย์สินของบุคคลและกิจการที่อาจเกิดจากอัคคีภัย ซึ่งจะยังความเสียหายอย่างมากแก่บุคคลและส่วนรวม ในขณะที่เวลาที่กิจการก็ต้องการตอบสนองความต้องการนี้ รัฐเองก็ต้องการสนองตอบ เพราะหากเกิดอัคคีภัยขึ้น รัฐอาจต้องรับภาระรับผิดชอบในความเสียหายและสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ด้วยการประสานความต้องการของผู้บริโภคแต่ละคน ความต้องการของรัฐ และความต้องการของกิจการ ทำให้มีการเสนอผลิตภัณฑ์เครื่องตัดไฟฟ้าฉุกเฉินแก่ชุมชนหนึ่งๆขึ้นซึ่งก็เป็นแนวทางของการตอบสนองความต้องการในลักษณะนโยบายสาธารณะได้ประการหนึ่ง

การศึกษาและทำความเข้าใจในพฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดอย่างถ่องแท้ จะช่วยทำให้นักการตลาดในระยะเวลาในการเสนอขายผลิตภัณฑ์ และทำให้เขาสามารถใช้กลยุทธ์การตลาดเข้าถึงตัวผู้บริโภคโดยตรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนนักการตลาดสามารถทุ่มเทความพยายามทางการตลาดให้คุ้มค่ากับผลลัพธ์ที่ผู้บริโภคตอบสนอง ซึ่งก็คือการตัดสินใจซื้อ มีความรู้สึกและพฤติกรรมหลังการซื้อที่น่าพอใจอย่างต่อเนื่องในที่สุด

ขอบเขตของพฤติกรรมผู้บริโภค

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคให้มีความเข้าใจอย่างถูกต้องและลึกซึ้งได้ จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ ประเภทของผู้บริโภคและรูปแบบของพฤติกรรมผู้บริโภคในตลาด ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจขอบเขตของพฤติกรรมผู้บริโภคที่พิจารณาได้

ผู้บริโภคในที่นี้อาจหมายรวมทั้งลูกค้ายุุ่มหวัง ลูกค้าเก่า และลูกค้าปัจจุบันที่เป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ความแตกต่างในด้านความต้องการของผู้บริโภคส่วนหนึ่งอาจขึ้นกับจุดประสงค์ของการใช้ การซื้อหรือการบริโภคผลิตภัณฑ์ ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจความต้องการที่แตกต่างกันตามจุดประสงค์การซื้อ จึงจำเป็นต้องแบ่งผู้บริโภคเป็นประเภทต่างๆ เพื่อให้สามารถศึกษาความต้องการและหาทางตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง

2.2 ประเภทของการบริโภค

การแบ่งประเภทของการบริโภคตามลักษณะของสินค้าสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การบริโภคสินค้าไม่คงทน (Non-durable goods consumption) คือการบริโภคสิ่งของชนิดใดชนิดหนึ่งแล้วสิ่งของชนิดนั้นจะสิ้นเปลืองหรือใช้หมดไป การบริโภคลักษณะนี้เรียกว่า destruction เช่น การบริโภคน้ำ อาหาร ยารักษาโรค น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ

2. การบริโภคสินค้าคงทน (Durable goods consumption) คือการบริโภคสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งโดยสิ่งของนั้นยังคงใช้ได้อีก การบริโภคลักษณะนี้เรียกว่า diminution เช่น การอาศัยบ้านเรือน การใช้รถยนต์ พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสินค้าคงทนเหล่านี้จะใช้แล้วไม่หมดไปในทีเดียว แต่ก็ค่อยๆ สึกหรอไป จนในที่สุดจะไม่สามารถนำมาใช้ได้อีก

2.3 ปัจจัยที่ใช้กำหนดการบริโภค

ถึงแม้ว่าความต้องการบริโภคสินค้าหรือบริการของผู้บริโภคแต่ละรายจะมีความแตกต่างกัน แต่ก็พอจะสรุปได้ว่าตัวกำหนดการบริโภคหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการโดยรวมมีดังนี้

1. รายได้ของผู้บริโภค ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าหรือบริการของผู้บริโภค โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้บริโภคที่มีรายได้มากจะบริโภคมาก ถ้ามีรายได้น้อยก็จะบริโภคน้อย เช่น สมมติว่าเดิมนายจอร์จมีรายได้เดือนละ 5,000 บาท

และนายขจรจะใช้รายได้ไปในการบริโภคร้อยละ 70 เก็บออมร้อยละ 30 เพราะฉะนั้นนายขจรจะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นเงินเท่ากับ 3,500 บาท ต่อมาถ้านายขจรมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ 8,000 บาท และนายขจรยังคงรักษาระดับการบริโภคในอัตราเดิม คือบริโภคในอัตราร้อยละ 70 ของรายได้ที่ได้รับ นายขจรจะใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นเป็น 5,600 บาท ในทางกลับกัน ถ้านายขจรมีรายได้ลดลงเหลือเพียงเดือนละ 3,000 บาท นายขจรจะใช้จ่ายในการบริโภคเป็นเงิน 2,100 บาท (ร้อยละ 70 ของรายได้) จะเห็นได้ว่าระดับรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อระดับของการบริโภค

2.ราคาของสินค้าและบริการ เนื่องจากระดับราคาของสินค้าและบริการเป็นตัวกำหนดอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในมือของผู้บริโภค นั่นคือ ถ้าราคาของสินค้าหรือบริการสูงขึ้นจะทำให้อำนาจซื้อของเงินลดลง ส่งผลให้ผู้บริโภคบริโภคสินค้าหรือบริการได้น้อยลง เนื่องจากเงินจำนวนเท่าเดิมซื้อหาสินค้าหรือบริการได้น้อยลง ในทางกลับกัน ถ้าราคาของสินค้าหรือบริการลดลงอำนาจซื้อของเงินจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าหรือบริการได้มากขึ้นด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันกับข้างต้น

3.ปริมาณเงินหมุนเวียนที่อยู่ในมือ กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีเงินหมุนเวียนอยู่ในมือมากจะจูงใจให้ผู้บริโภคบริโภคมากขึ้น และถ้ามีเงินหมุนเวียนอยู่ในมือน้อยก็จะบริโภคได้น้อยลง

4.ปริมาณของสินค้าในตลาด ถ้าสินค้าหรือบริการในท้องตลาดมีปริมาณมาก ผู้บริโภคจะมีโอกาสในการจับจ่ายใช้สอยหรือบริโภคได้มาก ในทางกลับกัน ถ้ามีน้อยก็จะบริโภคได้น้อยตาม

5.การคาดคะเนราคาของสินค้าหรือบริการในอนาคต จะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคคาดว่าในอนาคตราคาของสินค้าหรือบริการจะสูงขึ้น ผู้บริโภคจะเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน (ลดการบริโภคในอนาคต) ตรงกันข้าม ถ้าคาดว่าราคาของสินค้าหรือบริการจะลดลงผู้บริโภครวมจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง (เพิ่มการบริโภคในอนาคต) จะเห็นได้ว่าการคาดคะเนราคาของสินค้าหรือบริการในอนาคตจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการตัดสินใจเลือกบริโภคหรือระดับการบริโภคในอนาคต และจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกบริโภคหรือระดับการบริโภคในอนาคต

6.ระบบการชำระเงินและการชำระหนี้ เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่กำหนดการตัดสินใจในการเลือกบริโภคของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าเป็นระบบการซื้อขายด้วยเงินผ่อน ค่างวดต่ำ ผ่อนระยะยาว จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการบริโภคให้กับผู้บริโภคมากขึ้น นั่นคือ ผู้บริโภคสามารถบริโภคโดยไม่ต้องชำระเงินในงวดเดียว มีเงินเพียงส่วนหนึ่งในการค่างวดก็สามารถซื้อหาสินค้าและบริการมาบริโภคได้ โดยเฉพาะสินค้าหรือบริการที่มีราคาสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ฯลฯ ตรงกันข้าม ถ้าไม่มีระบบการชำระเงินแบบเงินผ่อน คือผู้บริโภคจะต้องชำระเงินค่าสินค้าตามราคาในงวดเดียว ผู้บริโภคอาจไม่สามารถซื้อหาหรือบริโภคสินค้าหรือบริการนั้นๆได้

นอกจากที่กล่าวข้างต้น ยังมีปัจจัยอื่นๆอีกมากที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา ฤดูกาล เทศกาล รสนิยมหรือความชอบส่วนตัวของผู้บริโภค ตัวอย่างเช่น ในเทศกาลกินเจถ้าผู้บริโภครับประทานอาหารเจ ผู้บริโภคจะไม่บริโภคเนื้อสัตว์ โดยจะหันมาบริโภคพืชผักผลไม้แทน หรือในวัยเด็ก ส่วนใหญ่เด็กมักจะชอบบริโภคลูกอม ลูกกวาด ขนม มากกว่าเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ (อายุ) เป็นต้น

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุดจากงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด (ยุทธนา ธรรมเจริญ 2530)

3. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งกำหนดโดยนักจิตวิทยาชื่อ มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่มีการกล่าวขวัญอย่างแพร่หลาย มาสโลว์มองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (Affiliation or Acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5.ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1.ความต้องการในระดับต่ำ (Lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย, ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ

2.ความต้องการในระดับสูง (Higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่อง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต (สิริอร วิชชาวุธ 2544)

4. ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ซึ่งนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม เชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ใช้ปัญญาหรือความคิดในการตัดสินใจว่าจะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่จะสนองความต้องการของตนเอง จึงเกิดสมมติฐานดังนี้ (อุไรวรรณ เกิดผล 2539)

1. พฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดขึ้น โดยผลรวมของแรงผลักดันภายในของเขาเองและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม

2. มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการ ความปรารถนาและเป้าหมายที่แตกต่างกัน

3 บุคคลตัดสินใจที่จะทำพฤติกรรม โดยเลือกจากพฤติกรรมหลายอย่าง สิ่งที่เป็นข้อมูลให้เลือก ได้แก่ความคาดหวังในค่าของผลลัพธ์ที่จะได้ภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นไปแล้ว

ความคาดหวัง (Expectation Theory) เป็นความเชื่อหรือความคิดอย่างมีเหตุผล ในแนวทางที่เป็นไปได้ หรือเป็นความหวังที่คาดการณ์ว่าต้องการจะได้ในอนาคตของบุคคล ความคาดหวังจึงเป็นสภาวะทางจิตที่บุคคลคาดคะเนล่วงหน้าแต่บางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็น หรือควรเกิดขึ้นตามความเหมาะสม ในเรื่องของความคาดหวังจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านได้แก่

(สุรางค์ จันทร์อม, อ้างถึงใน มณฑิรา เขียวยิ่งและคณะ 2540) กล่าวว่า ความคาดหวังหมายถึง ความเชื่อว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดบ้างน่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

(สกาเวเดือน ปธนสมิทธิ 2540) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า เป็นแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้น

ขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ จึงควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย

(เบญจา นิลบุตร 2540) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังเกิดจากความรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะนำไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

(Blair, อ้างถึงใน วิชาดา วัฒนนามกุล 2539) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นค่านิยมทั้งทางบวกและทางลบที่บุคคลมีต่อผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์เป็นต้น จึงเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ทฤษฎีความคาดหวัง

(อริยา คูหา 2546) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ เมื่อเติบโตขึ้นในช่วงอายุหนึ่งที่มีความต้องการ ความรู้สึกเป็นของตัวเอง หรือเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเติบโตขึ้นในทางความคิด ทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตัวเองเพื่อต้องการให้เกิดความสำเร็จ และในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็นความคาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตัวเองต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

ผู้ที่ให้ต้นกำเนิดแห่งแนวคิดนี้คือ Edward Tolman แต่ผู้ที่ได้เผยแพร่และสร้างทฤษฎีคือ Victor Vroom โดยที่ Vroom ให้ทฤษฎีเกี่ยวกับสมมุติฐาน 4 ประการที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

- 1) การคาดหวังว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมไปแล้วจะทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถและมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใดและมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถทำได้ดีเพียงใด
- 2) การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด
- 3) การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4) การตีผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่า เขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่าเขาก็ไม่สนใจ จึงสรุปได้ว่าคนเรามีแรงจูงใจในการกระทำสิ่งใด ๆ ย่อมมีความคาดหวังตามเงื่อนไขข้างต้น เพราะหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วย เมื่อดูตามสภาพแล้วทฤษฎีเน้นเรื่องการพัฒนา โดยที่ Vroom เน้นว่า มนุษย์ควรรู้จักตนเอง รู้ขีดจำกัดและความสามารถของตน

(Bartol and Martin, อ้างถึงใน พิไลวรรณ จันทรสุกรี 2540) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ Vroom ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1) ความคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำหรือการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่าตนเองพยายามต่อกระทำพฤติกรรมได้ตามความสามารถแล้วโอกาสที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จมีมากน้อยเพียงใด เป็นการคิดก่อนจะทำการต่าง ๆ ว่าสามารถทำได้หรือไม่

2) ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลของการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำพฤติกรรมว่าถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่

3) ความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัล หมายถึง คุณค่าจากผลของการกระทำที่เกิดแก่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้น

ดังนั้นทฤษฎีความคาดหวัง Vroom หรือ Expectation Theory บางทีเรียกว่า VET Theory และได้กำหนดเป็นสูตรไว้ดังนี้

การจูงใจ (หรือแรงจูงใจ) = คุณค่าของผลลัพธ์ x ความคาดหวัง x ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์

1) คุณค่าของผลลัพธ์ แต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับความปรารถนาหรือความต้องการ ถ้าต้องการมากจะมีค่าเป็นบวก แต่เฉย ๆ ไม่รู้สึกยินดีร้าย จะมีค่าเป็นศูนย์ และถ้าไม่ชอบหรือไม่ต้องการจะมีค่าติดลบ

2) ความคาดหวัง คือความน่าจะเป็นที่การกระทำอย่างหนึ่งจะมีโอกาสที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ในระดับแรกมากน้อยเพียงใด ถ้าคนเชื่อมั่นว่า หากทำงานเต็มที่จะสามารถทำให้ได้ผลผลิตสูงอย่างแน่นอน ความคาดหวังจะเท่ากับหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม ถ้าเชื่อว่าถึงแม้จะพยายามทำงานหนักสักเพียงใดก็ไม่สามารถทำผลงานออกมาในปริมาณสูงได้เลย ความคาดหวังก็จะเท่ากับศูนย์

3) ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ อธิบายได้ว่า แรงจูงใจของแต่ละคนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับ หรือที่คิดว่าสมควรจะได้รับเมื่อกระทำการนั้นสำเร็จตาม

เป้าหมายแล้ว ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่งของแรงจูงใจที่บุคคลจะมีหรือไม่ หรือมีมากน้อยย่อมขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่า บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาองค์ประกอบทั้งสามภายใต้สถานการณ์ที่กำหนด มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความคาดหวังเสมอ ความคาดหวังจึงเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ แต่ละบุคคลก็มีความคาดหวังไม่เท่ากันในแต่ละช่วงเวลาหรือสถานการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานะที่สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

5. แนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สาม

พฤติกรรมรักเพศเดียวกันว่ามีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น

ขณะที่ประเทศไทย ได้มีผู้สันนิษฐานถึงการปรากฏขึ้นของพฤติกรรมรักเพศเดียวกันว่ามีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนต้น ดังที่ปรากฏในกฎหมายตราสามดวง ได้มีการห้ามผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพยานในชั้นศาล หรือแม้แต่การที่กรมหลวงรักษมรรเสพร พระราชโอรสในรัชกาลที่ 1 ได้มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันกับนักแสดง โจนละคร และพฤติกรรมรักเพศเดียวกันระหว่างพระสังฆราชวัดมหาธาตุกับลูกศิษย์ จนเป็นเหตุให้ถูกถอดจากสมณศักดิ์ในสมัยรัชกาลที่ 2 และการออกกฎหมายลงโทษที่ครอบคลุมถึงพฤติกรรมรักเพศเดียวกันในสมัยรัชกาลที่ 5 ดังนั้น สถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการ ไม่ให้การยอมรับในพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ฉะนั้น ผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวต้องปกปิดและหลบซ่อนอยู่ในสังคมตลอดเวลา

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา สถานการณ์การเบียดขับและประหัตประหารต่อผู้ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจาก โครงสร้างทางเพศแบบทวิเพศได้ผ่อนคลายลงไป เนื่องจากวิวัฒนาการของความรู้ในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการแพทย์ อาทิ สมาคมนักจิตวิทยาอเมริกัน (APA) แพทย์สมาคมของประเทศสหรัฐอเมริกา และองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้มีมติว่า การรักเพศเดียวกันมิใช่อาการป่วยทางร่างกายและจิตใจอีกต่อไป แต่เป็นเพียงรสนิยมของบุคคล และได้ทำการลบชื่อการรักเพศเดียวกันออกจาก ระบบโรคของโลก โดยไม่ถือว่าเป็นโรคและไม่ได้เป็นความผิดปกติทางจิตหรือผิดปกติทางเพศ (ฉันทลักษณ์ รักษาอยู่ 2551)

ขณะเดียวกัน การให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และการตระหนักรู้ถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของมนุษย์ ก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบรักเพศเดียวกันสามารถมีวิถีการดำเนินชีวิตทางเพศ เฉกเช่นผู้ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบรักต่างเพศอย่างไม่ต้องหลบซ่อนอีกต่อไป ดังจะเห็นได้จากการปรากฏของพื้นที่ทางสังคมในรูปแบบของสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืน ย่านสีลมและพัฒพงษ์ การปรากฏนิตยสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ

ความหลากหลายทางเพศ อาทิ นีออน เจิงชาย จีอาร์ THE GUY และสายฝนต้นรุ่ง เป็นต้น หรือแม้กระทั่งองค์กร สมาคม และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Web site) ต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ อาทิ องค์กรบางกอกเรนโบว์ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย กลุ่มอาจารย์กลุ่มสะพาน เป็นต้น(กฤษฎชนม์ สุขชะอุกษ์ 2552)

5.1 ภาพลักษณ์ของเพศที่สามในสังคมไทย

“คนชายขอบของสังคม” คำๆ นี้หมายถึง การที่คนส่วนน้อยที่สูญเสียสิ่งที่มีค่าในชีวิต เพราะถูกผลักดันออกไปจากเครือข่ายของผลประโยชน์ ที่ระบบศูนย์กลางอำนาจ ดูแลคุ้มครองให้กับคนส่วนใหญ่ซึ่งสัมพันธ์ใกล้ชิดกับระบบอำนาจ อาจด้วยสาเหตุที่คนส่วนน้อยดังกล่าว ตัดขาดตนเองอยู่นอกขอบเขตทางกายภาพของสังคมใหญ่ คำว่า “คนชายขอบของสังคม” จึงมีนัยพื่อที่จะครอบคลุมถึงใครก็ตามที่ถูกกระทำ ให้ไร้ตัวตนไร้เกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม”

จะสังเกตเห็นได้ว่า เป็นลักษณะที่เพศที่สามถูกสังคมวางเอาไว้ให้กลายเป็นแบบนี้ กลายเป็นคนชายขอบที่สังคมหมองเมิน ไม่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ และกลายเป็นคนบาปของสังคม

เพราะว่าความแตกต่างกันของเกียรติ ศักดิ์ศรี คุณค่าของมนุษย์ที่เกิดในสถานะภาพต่างๆ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ได้รับการอ้างเหตุผลรองรับด้วยความเชื่อทางศาสนา เพราะศาสนาให้คำอธิบายที่เรียกว่า “จักรวาลวิทยา” ที่อธิบายว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีกำเนิดมาอย่างไร ดังนั้นคนในสังคมจึงยึดศาสนาเป็นที่พึ่งทางใจ เมื่อศาสนาได้กล่าวว่า เพศที่สามเป็นคนบาป คนในสังคมก็น้อมรับและตราหน้าเพศที่สามอย่างยินดีว่าเป็น“คนบาป”

ศาสนาคริสต์ ตราหน้าเพศที่สามว่า “เป็นบุคคลที่เสื่อมจากสิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”

ศาสนาอิสลาม กล่าวถึงเพศที่สามไว้ว่า “การเป็นเพศที่สาม จะมีความผิดเมื่อการเป็นเช่นนั้น เกิดจากความพยายามที่จะเป็น (ความผิดทำนองเดียวกับการสัลยกรรมรูปร่างหน้าตา เพราะไม่พอใจต่อสิ่งที่มีอยู่เดิมตามธรรมชาติ) หรือ แสดงออกในสิ่งที่ผิดศีลธรรมของสังคมอิสลาม”

ศาสนาพุทธ พูดถึงเหตุของการเกิดเป็นเพศที่สามเอาไว้ว่า “คนที่เกิดเป็นเพศที่สามเป็นเพราะชาติที่แล้วทำกรรม ผิดศีลข้อสาม”

เพราะว่าศาสนาได้กล่าวถึงเพศที่สามเอาไว้เช่นนี้ เมื่อคนยึดถือในศาสนา เพศที่สามจึงกลายเป็น “จุดบอดที่น่าอับอาย” ของสังคมไปโดยปริยาย (Lucky 24 hrs.com 2553)

5.2 ชายรักร่วมเพศ

ความหมายของคำว่ารักร่วมเพศ ในสังคมไทยคนทั่วไปมักจะเรียกคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า ผิดปกติ เช่น ชายที่มีลักษณะภายนอกกระดุงกระดิ่งเหมือนผู้หญิง หรือแต่งกายเหมือนผู้หญิง จะถูกเรียกว่ากระเทย บางคนก็เรียกว่า ตุ๊ด แต่ัว น่องเตย นางกอ เป็นต้น จากการศึกษาค้น

พบว่าไม่มีผู้สนใจศึกษาความหมายของคำว่ารักร่วมเพศมากขึ้น และให้ความหมายของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันไป

เพศที่สาม หรือ รักร่วมเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความต้องการทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกับตน ต่อให้กำลังมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลต่างเพศอยู่ก็ตามที แต่อดมีจิตคิดประหวัดถึงบุคคลเพศเดียวกันไม่ได้ โดยกลุ่มนี้ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะตัด ต่อ ฉေး ฉื่อน ให้เป็นเพศตรงข้าม เขาจะพอใจในเพศที่ตนเองเป็นอยู่ เพียงแต่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเท่านั้นเอง ทั้งนี้กลุ่มรักร่วมเพศเกิดขึ้นได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ความหมายนี้จึงรวมเกย์และเลสเบียนด้วยสำหรับพวกที่มีกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันแบบชั่วคราว เช่น ตอนวัยรุ่นคุณอาจเคยร่วมวงสำเร็จความใคร่กับเพื่อนๆ โดยอาจผลัดกันจับ (และคุณไม่ได้ติดอกติดใจอาลัยอาวรณ์กับพฤติกรรมดังกล่าว) จัดว่าไม่เป็นกลุ่มเพศที่สาม

5.3 กะเทย

กะเทย, สาวประเภทสอง หรือ ตู้ด คือ บุคคลเพศชายที่แสดงลักษณะและพฤติกรรมออกมาในลักษณะท่าทางใกล้เคียงกับลักษณะของเพศหญิง กะเทยโดยทั่วไปต้องการเป็นเพศหญิงทั้งทางด้าน กาย วาจา และใจ ต้องการให้คนในสังคมปฏิบัติกับตนเองดังเช่นผู้หญิงคนหนึ่ง กะเทยโดยส่วนมากจะรักและชอบเพศเดียวกัน (ผู้ชาย)

หมายความว่า กลุ่มชายซึ่งมีเพศสำนึก ใกล้เคียงกับเพศหญิงมากที่สุด อาจจะมีบุคลิกแบบผู้หญิง ลักษณะกิริยาท่าทาง รวมทั้งการแต่งกาย รักสวยรักงาม แสดงออกค่อนข้างที่จะ ออกไปทางเพศหญิงมากอย่างชัดเจน บุคคลประเภทนี้จะมีความสุขกับการมีเพศสัมพันธ์ด้วยการสอดใส่ทางทวารหนัก โดยเป็นผู้ถูกระกระทำ คือเป็นฝ่ายรับ หรือใช้ปากกับอวัยวะเพศให้ ผู้ที่เป็นคู่เพศสัมพันธ์หรือการร่วมเพศ หมายความว่า การมีเพศสัมพันธ์ทางเพศ ระหว่างบุคคลทางกายด้วยอวัยวะ ส่วนใดส่วนหนึ่งหรือ หลายๆส่วน ได้แก่ ร่างกาย มือ ปาก หรืออวัยวะเพศ จนผู้ที่ร่วมมีความสัมพันธ์ทางเพศ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทุกฝ่ายมีความพอใจถึงที่สุด การแสดงออกทางพฤติกรรมร่วมเพศ ส่วนใหญ่จะบอกถึง เพศนิยมของบุคคลนั้น เพศนิยม หมายความว่า ความชอบเกี่ยวกลบ์ลักษณะพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ รุก หมายความว่า การมีเพศสัมพันธ์ลักษณะ โดยใช้อวัยวะเพศชายสอดใส่ ทวารหนักของคู่ที่ร่วมมีความสัมพันธ์ รับ หมายความว่า การมีเพศสัมพันธ์ลักษณะ โดยเป็นผู้ใช้ทวารหนัก รับการสอดใส่อวัยวะเพศชายของคู่ที่ร่วมมีความสัมพันธ์

กะเทยไม่ใช่ เกย์ เพราะเกย์กับกะเทยมีรสนิยมและวิธีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน คำว่ากะเทยในบางครั้งจะใช้คำเรียกว่า "เลดี้บอย" หรือ "เพศที่สาม" สำหรับบุคคลเพศชายที่แต่งตัวเป็นเพศหญิงในการแสดงในภาษาอังกฤษส่วนมากจะเรียกแดร์ควีน (Drag queen) และในละครคาบูกิ

ของญี่ปุ่นที่ห้ามผู้หญิงแสดง จะมีการให้ผู้ชายแต่งตัวเป็นผู้หญิงแสดงแทน คำว่า กะเทย ยังเป็นศัพท์ทางชีววิทยาหมายถึง สัตว์ที่มีสองเพศในตัวเดียวกัน (Hermaphrodite)

กะเทยบางส่วนจะนิยมผ่าตัด ในทางการแพทย์เรียกว่า เป็นการรักษาให้ร่างกายกับจิตใจตรงกันให้มากที่สุด โดยการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะด้วยความชอบเป็นส่วนตัว เพื่อประโยชน์ในการทำงาน หรือเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งได้ราบรื่นขึ้น โดยการเสริมหน้าอก ผ่าตัดอวัยวะเพศ ผ่าตัดลูกกระเดือก รวมถึงผ่าตัดศัลยกรรมเพิ่มความงามต่างๆ กะเทยส่วนใหญ่จะทำงานในด้านการแสดงและความบันเทิง และความสวยงาม ตั้งแต่ ดาราภาพยนตร์ ช่างเสริมสวย ช่างแต่งหน้า นักแสดงคาบาเรต์ รวมไปถึง โสเภณี กะเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ในภาษาอังกฤษจะเรียกว่า Transsexual

บุคลิกและกิริยาท่าทาง

แสดงออกสาว ลักษณะบ่งบอกตัวบุคคลที่แสดงกิริยาท่าทาง เช่น การแต่งกาย ท่าทาง เดินพุดจา ฯลฯ ท ไม่แสดงออก ลักษณะตรงกันข้ามกับ แสดงออกสาว สาวแตก ลักษณะอาการของชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก แต่ลึ้มตัวแสดงออกสาว (ในกลุ่มเรียกว่าอาการหลุด) เมื่ออยู่ในสถานการณ์บางอย่าง เช่น เมื่อเจอเพื่อนสาวกลุ่มเดียวกันจะแสดงออกด้วยการทักทายกัน หรือการแสดงอาการตกใจ ทางคำพูด หรือกิริยา

กะเทย เป็นคำที่มีมาแต่ดั้งแต่เดิม ใช้นาน เป็นคำที่เรียกกลุ่มคนผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ผู้มีอวัยวะเพศทั้งชายและหญิงในร่างกายเดียวกัน (Hermaphrodite)
2. ชายหรือหญิงที่แปลงเพศ (Transsexualism)
3. ชายหรือหญิงที่นิยมแต่งกายในชุดของเพศตรงข้าม (Transvestism)
4. ชายหรือหญิงผู้มีใจรักใคร่เพศเดียวกัน (Homosexuality) ส่วนใหญ่หมายถึงชายรักชาย และอาจหมายถึงหญิงรักหญิงด้วยกัน แต่ที่มักไม่ค่อยพูดถึงกันนัก

5.4 เกย์

เกย์ (อังกฤษ: gay) มักหมายถึงบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ เดิมคำว่าเกย์ในภาษาอังกฤษมีความหมายว่า ไร้อังวล มีความสุข ความสำราญใจ เฉียบแหลมและน่าประทับใจ [1] แต่ในทุกวันนี้คำว่าเกย์มีความหมายทางวัฒนธรรมย่อยของคนรักร่วมเพศเดียวกัน และอาจมีความหมายร่วมกระบวนทัศน์ความเป็นเกย์เช่น เพลงเกย์ , หนังสือ เป็นต้น หรืออาจหมายถึงภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน แม้คำว่าเกย์ไม่ได้จำกัดความทางเพศ แต่มักใช้เฉพาะกับกลุ่มผู้ชายรักเพศเดียวกัน ในขณะที่คำจำกัดความทางเพศอย่าง เลสเบียน ก็ใช้เฉพาะกลุ่มผู้หญิงรักเพศเดียวกัน

การใช้คำว่าเกย์ในภาษาไทย จะหมายความถึงเฉพาะผู้ชายที่รักร่วมเพศเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ชายที่รักสองเพศ (รักและมีเพศสัมพันธ์ได้กับทั้งชายและหญิง) ก็มักถูกเรียกว่าเป็นเกย์เช่นกัน

ในประเทศไทยมีการใช้คำว่าเกย์คิงและเกย์ควีน โดยทั่วไปเกย์คิงมักหมายถึงเกย์ที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอย่างผู้ชายทั่วไป หรือเกย์ที่ไฉ่วัยวะเพศกับทวารหนักของ เกย์อื่น และเกย์ควีนมักหมายถึงเกย์ที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยรวมคล้ายผู้หญิง เป็นฝ่ายถูกร่วมเพศทางทวารหนัก หรือในบางครั้งอาจหมายความถึงกะเทย, สาวประเภทสอง หรือตุ๊ด

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษฎชนม์ สุขยะฤกษ์ (2551) วิทยานิพนธ์เรื่อง “นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ” ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นวิทยานิพนธ์ดีเด่นว่างานวิจัยได้ศึกษานักศึกษาเพศ ที่สามในมธ.ชั้นปี1-4 จำนวน 9 คน ซึ่งพบคนกลุ่มนี้จะนิยามตนว่า “กะเทย” หรือ “ผู้ชายหัวใจหญิง” และเลือกเข้าศึกษาที่มธ.เพราะชื่อเสียงอันดับแรก

ปัจจัยรองลงมา คือ พื้นที่การแสดงออกที่อิสระ โดยมีทั้งศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถแสดงตัวตนตามวิถีเพศที่สามได้ดีกว่า เนื่องจากสาขาวิทยาศาสตร์จะมีปัจจัยความคาดหวังของสังคม หรือแม้แต่ อาจารย์ โดยยังเห็นว่ากลุ่มสาขานี้ จะต้องมีพฤติกรรมแสดงที่สอดคล้องกับ เพศสรีระของตัวเอง โดยเฉพาะ เมื่อออกไปประกอบวิชาชีพ เป็นเหตุให้ต้องเก็บซ่อนความเป็นตัวตนที่แท้จริง จะแสดงออกต่อเมื่อเป็นเวลาส่วนตัว แต่นักศึกษาก็ยอมรับและเข้าใจได้ถึงความคาดหวังของสังคม

สิ่งที่นักศึกษาเพศที่สามคาดหวังต่อการจัดบริการและสวัสดิการนักศึกษาคือ ห้องน้ำและที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาเพศที่สาม โดยเฉพาะ หรือจัดเพื่อนร่วมห้องที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบรักเพศเดียวกันพักด้วยกัน และความปรารถนาที่จะแต่งกายด้วยชุดนักศึกษาที่มีความสอดคล้องกับวิถีทางเพศ ที่ตัวเองต้องการเข้าร่วมรับปริญญาบัตร และข้อเรียกร้องที่อยากเห็นมากที่สุดคือ การเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายทางเพศ ควบคู่กับการเปิดพื้นที่การให้สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแก่นักศึกษาเพศที่สาม เท่าเทียมกับ นักศึกษาเพศหญิงและชาย

นรากร พลุग्งา และคณะ (2548) ศึกษาปัญหาพิเศษเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 359 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบมีชั้นภูมิ โดยแบ่งชั้น

ปฏิบัติตามเพศของนักศึกษา และใช้แบบสอบถามป้อนเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบของวิลคอกซัน แมนทีวาทันย์ และการทดสอบของครัสคาลและวอลลิส

พฤติกรรมการใช้จ่ายด้านบริโภคอาหาร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 2,500 บาทต่อเดือน ร้อยละ 30.92 โดยมีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักศึกษาแต่ละภาควิชา นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน และนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ส่วนระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง และนักศึกษาแต่ละชั้นปี มีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พฤติกรรมการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์การศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 101-200 บาทต่อเดือน ร้อยละ 33.43 โดยมีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักศึกษาแต่ละภาควิชา นักศึกษาแต่ละชั้นปี นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ และนักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ส่วนระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงและนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พฤติกรรมการใช้จ่ายด้านกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 301-600 บาทต่อเดือน ร้อยละ 35.38 โดยมีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันและนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ส่วนระหว่างนักศึกษาแต่ละภาควิชา และนักศึกษาแต่ละชั้นปี มีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พฤติกรรมการใช้จ่ายด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่าย 201-400 บาทต่อเดือน ร้อยละ 29.52 โดยมีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง นักศึกษาแต่ละภาควิชา นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันและนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ส่วนระหว่างนักศึกษาแต่ละชั้นปี มีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วรพงษ์ วรรณเสขตา (2548) ศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะแบบแผนและพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงการประมาณระดับรายได้และรายจ่ายที่เหมาะสม พอเพียงกับการใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถาม ซึ่ง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากคณะ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และบริหารธุรกิจ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง แยกออกเป็นคณะละ 100 คน

ได้ผลการวิจัยคือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านที่พักต่ำกว่า 500 บาท หรือไม่เสียเลย รองลงมาคือ 1001 - 2000 บาท นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายด้านอาหารประมาณ 2000 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายด้านเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ประมาณ 101 - 500 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านการเสริมสวยส่วนใหญ่ต่ำกว่า 101 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านการสื่อสารส่วนใหญ่ประมาณ 301 - 500 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านการบันเทิงส่วนใหญ่ประมาณ 300 - 500 บาทต่อเดือน สรุปแล้วนักศึกษามีค่าใช้จ่ายด้านการบริโภคมากที่สุด รองลงมาเรียงลำดับได้แก่ การใช้จ่ายอุปโภค การใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย การใช้จ่ายด้านการเดินทาง การใช้จ่ายทางการศึกษา การใช้จ่ายด้านการบันเทิงและพักผ่อน และสุดท้ายได้แก่ การใช้จ่ายให้ผู้อื่น โดยมีเงินออมประมาณ ร้อยละ 5 ต่อเดือน

วาริ เกิดคำ (2541) การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีเพื่อการศึกษาอันได้แก่ ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือ ค่าทำรายงาน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าทัศนศึกษาและดูงาน ค่าฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ค่าสมาชิกชมรม และค่าใช้จ่ายอื่นอันได้แก่ ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา ค่าหอพัก ค่าเครื่องแต่งกาย ค่ากิจกรรมบันเทิง ค่าของขวัญ/บัตรอวยพร ค่าบริจาคเนื่องในกิจกรรมศาสนา ค่าอาหารหลัก อาหารว่างและเครื่องดื่มและค่าพาหนะ และศึกษาการใช้เวลาว่าง การตัดสินใจซื้อและความต้องการทำงานหารายได้พิเศษของนักศึกษาตลอดจนเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง การตัดสินใจซื้อและความต้องการทำงานหารายได้พิเศษตามลักษณะ ตัวแปร อันได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา สาขาวิชาและสภาพการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 รวม 20 โปรแกรมวิชา จำนวนทั้งสิ้น 2,040 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปีละ 68,769.16 บาท จำแนกเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาปีละ 21,308.16 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.99 และค่าใช้จ่ายอื่นเฉลี่ยปีละ 47,461.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.01 ในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาพบว่า เป็นค่าลงทะเบียนมากที่สุด ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นพบว่า เป็นค่าอาหารมากที่สุด นักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปกรรมมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุดคือ ปีละ 72,350.16 บาท รองลงมาคือนักศึกษาโปรแกรมวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คือปีละ 71,880.61 บาท และนักศึกษาโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีน้อยที่สุด คือปีละ 66,041.60 บาท ค่าใช้จ่ายบางประเภทขึ้นอยู่กับ เพศ ภูมิลำเนา สาขาวิชาและสภาพการพักอาศัยของนักศึกษานักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใช้เวลาว่างระหว่างชั่วโมงเรียนและหลังเลิกเรียน กลับบ้านหรือกลับหอพักมากที่สุด ส่วนเวลาว่างวันหยุดนักศึกษาลงมือทำงานบ้าน ส่วนการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้า รองเท้าและกระเป๋า นั้น นักศึกษา

พิจารณาเรื่องความสวยงามถูกใจเป็นอันดับแรก ส่วนการตัดสินใจซื้ออาหารหลักและอาหารว่าง นักศึกษาพิจารณาเรื่องความต้องการรับประทานอาหารเป็นอันดับแรก นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ การใช้เวลาว่าง และการตัดสินใจซื้อขึ้นอยู่กับเพศ ภูมิลำเนาและสาขาวิชา แต่ไม่ขึ้นกับสภาพการพักอาศัย ส่วนความต้องการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ ขึ้นอยู่กับภูมิลำเนาแต่ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ สาขาวิชาและสภาพการพักอาศัย

เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และชัชพงศ์ ตั้งมณี (2534) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่าย ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มนิสิตนักศึกษาจัดเห็น "ตลาดเป้าหมาย" ที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความต้องการซื้อมาก แม้ว่าจะยังมีรายได้ไม่มากนัก ประกอบกับอยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น อยากรอง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาถึงพฤติกรรมในการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่องานการตลาดต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม ทั้งข้อมูลทัศนคติ และข้อมูลปฐมภูมิ ในส่วนข้อมูลปฐมภูมินั้น ได้ใช้วิธีการสำรวจภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถามเพื่อถามข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาใน 3 สาขาการศึกษา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ สายละ 135 คน รวม 405 คน ใช้การเลือกตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น โดยใช้ โควต้า จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ในวันธรรมดา นั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลากับการกิจด้านการเรียน เวลาส่วนที่เหลือใช้ทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน โดยเฉพาะนิสิตสายวิทยาศาสตร์ เวลาส่วนที่เหลือของนิสิตนักศึกษาทั้งหลาย รวมทั้งในเวลาวันหยุดมักใช้กับการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในที่พักและนอกสถานที่พัก กิจกรรมยามว่างนั้น คือ การดูโทรทัศน์ วีดีโอ และ ภาพยนตร์ รองลงไปคือ การนอนเล่นหรือนอนหลับ การซื้อของตามห้องหรือศูนย์การค้า นั้นเป็นกิจกรรมที่นิสิตสายสังคมศาสตร์ค่อนข้างนิยมมากกว่าสายอื่น ๆ ในเรื่องรูปแบบการใช้จ่ายนั้น นิสิตนักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงกว่า 2,000.- บาทขึ้นไป รายการค่าใช้จ่ายที่สำคัญ ๆ ของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด คือ ค่าอาหาร คิดเป็นร้อยละ 26-40 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือ และอุปกรณ์การเรียน ซึ่งนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ค่อนข้างใช้จ่ายมากกว่าอีกสองสาขาการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5-15 นอกจากนี้ก็มี ค่าใช้จ่าย การแต่งกาย ค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แต่ละรายการคิดเป็นร้อยละ 5-15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในกรณีถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น นิสิตนักศึกษาต้องการใช้จ่ายในเรื่องเครื่องแต่งกายเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ ใช้จ่ายในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจ ผลจากการศึกษาทัศนคติในการซื้อสินค้า พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ คือ คุณภาพของสินค้า เป็นเกณฑ์ลำดับแรก รองลงมาคือประโยชน์ใช้สอย และราคา นิสิตนักศึกษาเห็นว่า การลดราคาจะดึงดูดใจให้นิสิตนักศึกษาซื้อสินค้ามากขึ้น ขณะเดียวกันก็เห็นว่า การโฆษณาจะช่วยให้มีการตัดสินใจซื้อสินค้า

ได้ดีขึ้น จากการเปรียบเทียบนิสิตนักศึกษาทั้งสามสายการศึกษา พบว่า ผู้ที่เรียนสายสังคมศาสตร์
ค่อนข้างตอบสนอง (Response) ในกิจกรรมหรือสิ่งใหม่ ๆ ทางการตลาดมากกว่าผู้เรียนอีกสองสาย
การศึกษา อย่างไรก็ตาม ในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งสามสายการศึกษาดังกล่าวคงไม่แตกต่างกัน
นัก ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการใช้เวลาใกล้เคียงกัน และรูปแบบการใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี” เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี โดยมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การทดสอบเครื่องมือการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินการโดยวิธีการสำรวจ (Survey method) ของนักศึกษาชายที่ยอมรับว่าเป็นเพศที่สาม เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นจะนำข้อมูลที่เก็บได้มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของชั้นปีการศึกษากับค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท แล้วนำผลที่ได้จากการสรุป มาทำการอธิบายและสรุปผล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชายระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี ทุกระดับชั้นปี 3 คณะวิชาคือ คณะวิทยาการจัดการ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งกำลัง

ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งมีนักศึกษาชายทั้งหมด จำนวน 1,624 คน (สำนักงาน
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี 2553)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

คณะ	จำนวนนักศึกษา(คน)
คณะวิทยาการจัดการ	717
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	282
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	625
รวม	1,624

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างโดยการเลือกตัวอย่างแบบไม่มีความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างตามวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมาย ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับปัญหาหรือที่จะทำการวิจัย เนื่องจากว่ากลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษานั้นยังไม่ทราบจำนวนนักศึกษาเพศที่สามที่แท้จริง จึงได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเลือกจากการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกมาและการยอมรับในตัวตนของนักศึกษาเพศที่สาม จึงได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ คณะวิทยาการจัดการจำนวน 76 คน คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรจำนวน 20 คน และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวน 17 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 113 คน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักศึกษาชาย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่เป็นสมาชิกของประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ ดังนี้

คณะ	จำนวนประชากร(คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
คณะวิทยาการจัดการ	717	76
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	282	20
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	625	17
รวม	1,624	113

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-End-Question) เกี่ยวกับการสำรวจพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะ , ระดับชั้นปี, เกรดเฉลี่ยสะสม, รายได้ต่อเดือน, ผู้อุปการะ, แหล่งที่มาของรายได้, ค่าใช้จ่ายต่อเดือน, อาชีพผู้ปกครอง, รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง, การแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม, ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สาม, มหาวิทยาลัยมีการยอมรับกลุ่มเพศที่สาม, มีปัญหาในมหาวิทยาลัย ท่านเลือกที่จะปรึกษา และเข้าร่วมกับกิจกรรมของการเป็นเพศที่สาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (เลือกตอบ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ ได้แก่ การซื้ออุปกรณ์ทางการศึกษา ,ด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม,ด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม,ด้านยานพาหนะและการเดินทาง,ด้านการสื่อสาร ,ด้านกิจกรรมของคณะ ,ด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ,เงินบริจาคทำบุญและทำทาน,เพื่อความบันเทิง,การซื้อเครื่องสำอาง,ด้านอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นให้เติมลงในช่องว่าง (Fill in the gab)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา, ด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม, ด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม, ด้านยานพาหนะและการเดินทาง, ด้านการสื่อสาร, ด้านกิจกรรมของคณะ, ด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้จากการวัดแบบใช้สเกลความสำคัญ กำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวดังนี้

มีระดับบ่อยมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

มีระดับค่อนข้างบ่อย เท่ากับ 4 คะแนน

มีระดับบ่อย เท่ากับ 3 คะแนน

มีระดับนานๆครั้ง เท่ากับ 2 คะแนน

มีระดับไม่เคย เท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นและนำเสนอ และนำความคิดเห็นนั้นมาพิจารณาเพื่อทำการปรับปรุงและแก้ไขต่อไป

3.4 การทดสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัย จากหนังสือ วารสาร และบทความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้จ่ายและแนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สาม เพื่อกำหนดประเด็นและสร้างกรอบแนวคิด

2. ร่างแบบสอบถามให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทางการวิจัย โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งในส่วนของค่าใช้จ่ายและพฤติกรรมการใช้จ่าย โดยพิจารณาถึงความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อให้คำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ดังนี้

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

- อาจารย์ภาวิณี กาญจนานภา

- อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ

- อาจารย์เชาวลิต ตรีครอง

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต วิทยาเขตหัวหิน จำนวน 35 คน พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.89 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามที่มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 113 ชุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนไม่มากแต่จะมีลักษณะเฉพาะที่แสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การวิจัยครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก โดยจะใช้ การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างเป็นการ “สุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น” (Non-probability Samples) จาก

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อาศัยเครื่องมือการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ “แบบสอบถาม” (Questionnaire) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลในแบบสอบถามเอง โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของแบบสอบถามทันทีที่ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกรายก่อนนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS โดยมีสถิติที่ใช้คือ ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีจากตำรา บทความ เอกสาร รายงานวารสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้จ่ายและแนวคิดเกี่ยวกับเพศที่สาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้ รายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและจัดตารางจากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS สรุปผลแล้วนำเสนอรายงาน

3.5.3 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างระหว่างวันที่ 21 มิถุนายน – 10 กรกฎาคม 2553 รวมเป็นระยะเวลา 20 วัน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง 113 คน นำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) สำหรับค่าที่สำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์แล้วผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา โดยเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา วิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage; %) และนำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการใช้จ่ายด้านต่างๆของนักศึกษาเพศที่สามซึ่งมีลักษณะพฤติกรรมการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และนำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาความสำคัญกับรายละเอียดของพฤติกรรมแต่ละด้าน ทั้งนี้ กำหนดคะแนนความสำคัญในการพิจารณาพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งแบ่งออกเป็น 5

ระดับตามแนวทางของลิเกิร์ต (Likert Type Scale, อ้างในประสพชัย พสุนนท์ 2553) รายละเอียด ดังนี้

มีระดับน้อยมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

มีระดับค่อนข้างน้อย เท่ากับ 4 คะแนน

มีระดับน้อย เท่ากับ 3 คะแนน

มีระดับนานๆครั้ง เท่ากับ 2 คะแนน

มีระดับไม่เคย เท่ากับ 1คะแนน

โดยการคำนวณค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) สำหรับการวัดระดับความสำคัญในแต่ละพฤติกรรมผู้บริหาร โภคที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี

การแปรความหมายของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

การวัดระดับความสำคัญในแต่ละพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี การแปรความหมายของค่าเฉลี่ยของประเด็นคำถามเป็นข้อในแต่ละด้านในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การแปรความหมายตามแนวทางของ (ประสพชัย พสุนนท์ 2553) รายละเอียดดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายความว่า มีระดับน้อยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายความว่า มีระดับค่อนข้างน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายความว่า มีระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายความว่า มีระดับนานๆครั้ง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายความว่า มีระดับไม่เคย

โดยจัดเรียงลำดับจากความสำคัญมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด พฤติกรรมที่ได้คะแนนรวม น้อยที่สุดเป็นพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี น้อยที่สุด และพฤติกรรมที่ได้คะแนนรวมมากที่สุดเป็นพฤติกรรมการใช้จ่าย ของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต สารสนเทศ เพชรบุรี ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา 3 คณะ คือคณะวิทยาการจัดการ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ถูกสุ่ม เป็นตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 113 คน แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Window Version 11.5 จึงได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

4.1.1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามรวมทั้งหมด 113 คน และจำแนกตามลักษณะทั่วไป คือ คณะ สาขาวิชา ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม ผู้ปกครอง แหล่งที่มาของรายได้ อาชีพ ผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่ไม่ใช่พ่อแม่ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง การแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สาม การยอมรับกลุ่มเพศที่สามในมหาวิทยาลัย มีปัญหาเลือกที่จะปรึกษาใคร เข้าร่วมกิจกรรมการเป็นเพศที่สาม ดังแสดงในตารางที่ 3 - 16

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม คณะวิชา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิทยาการจัดการ	76	67.3
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	20	17.7
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	17	15.0
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามคณะวิชา พบว่าเป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมาคือ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 17.7 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม สาขาวิชา

คณะ	สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิทยาการจัดการ	-สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป	11	14.5
	-สาขาการจัดการท่องเที่ยว	16	21.1
	-สาขาการจัดการชุมชน	7	9.2
	-สาขาการจัดการตลาด	7	9.2
	-สาขาการจัดการ โรงแรมและที่พัก	14	18.4
	-สาขาการจัดการธุรกิจและ ภาษาอังกฤษ	18	23.7
	-สาขารัฐประศาสนศาสตร์	3	3.9
	รวม	76	100.0
คณะสัตวศาสตร์และ เทคโนโลยีการเกษตร	-สาขาสัตวศาสตร์และ เทคโนโลยีการเกษตร	17	85.0
	-สาขาเทคโนโลยีผลิตสัตว์น้ำ	2	10.0
	-สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช	1	5.0
	รวม	20	100.0
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร	-สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ	8	47.1
	-สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การออกแบบ	6	35.3
	-สาขานิเทศศาสตร์	3	17.6
	รวม	17	100.0

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาเฉพาะ คณะวิทยาการจัดการพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและที่พักจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไปจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สาขาการจัดการชุมชนและสาขาการจัดการตลาดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเฉพาะคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร พบว่าสาขาสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมาคือ

สาขาเทคโนโลยีผลิตสัตว์น้ำมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาเฉพาะคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจมีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ สาขานิเทศศาสตร์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	24	21.2
ชั้นปีที่ 2	24	21.2
ชั้นปีที่ 3	35	31.0
ชั้นปีที่ 4	30	26.5
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 5 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาเพศที่สามชั้นปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2.00	5	4.4
2.01-2.50	27	23.9
2.51-3.00	47	41.6
3.01-3.50	28	24.8
3.51-4.00	6	5.3
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 6 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามเกรดเฉลี่ย พบว่า นักศึกษาเพศที่สามที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาเพศที่สามที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 นักศึกษาเพศที่สามที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 27 คน คิด

เป็นร้อยละ 23.9 นักศึกษาเพศที่สามที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51-4.00 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และนักศึกษาเพศที่สามที่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ไม่เกิน 2.00 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผู้อุปการะเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน

ผู้อุปการะเรื่องค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง(พ่อและแม่)	93	75.0
พ่อคนเดียว	4	3.23
แม่คนเดียว	11	8.87
ญาติพี่น้อง ลุง ป้า น้า อา	9	7.26
แฟน	7	5.64
รวม	124	100.0

* เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 7 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามผู้อุปการะเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะมีผู้ปกครอง (พ่อและแม่) เป็นผู้อุปการะจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาได้แก่ แม่คนเดียวเป็นผู้อุปการะจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.87 ญาติพี่น้อง ลุง ป้า น้า อา เป็นผู้อุปการะจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.26 แฟนเป็นผู้อุปการะจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64 และ พ่อคนเดียวเป็นผู้อุปการะจำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	จำนวน	ร้อยละ
บิดาหรือมารดา	106	67.52
ทุนการศึกษา	2	1.27
เงินกู้เพื่อการศึกษา	32	20.38
รายได้จากการทำงานพิเศษ	6	3.82
ผู้อุปการะที่ไม่ใช่บิดามารดา	11	7.01
รวม	157	100.0

* เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 8 เมื่อจำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะมีแหล่งมารายได้จากบิดาหรือมารดาจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 67.52 รองลงมา ได้แก่ เงินกู้เพื่อการศึกษาจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.38 ผู้อุปการะที่ไม่ใช่บิดามารดา (ญาติ, ป้า, พี่, แพน) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.01 รายได้จากการทำงานพิเศษจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.82 และทุนการศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	27	23.9
เกษตรกร	18	15.9
รับจ้าง	13	11.5
ธุรกิจส่วนตัว	20	17.7
ค้าขาย	12	10.6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	7.1
พนักงานบริษัท	12	10.6
อื่นๆ	2	1.8
ไม่ระบุ(ไม่มีผู้ปกครอง)	1	0.9
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 9 เมื่อจำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาเพศที่สามจะมีอาชีพรับราชการจำนวนมากที่สุด คือจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมา ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 เกษตรกรจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 รับจ้างจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ค้าขายและพนักงานบริษัทจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 อาชีพอื่นๆ(เกษียณราชการ, ช่างประปา) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ระบุอาชีพผู้ปกครองเพราะไม่มีผู้ปกครองจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อาชีพของผู้อุปการะที่ไม่ใช่พ่อแม่

อาชีพของผู้อุปการะที่ไม่ใช่พ่อแม่	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	1	0.9
เกษตรกร	5	4.4
รับจ้าง	0	0.0
ธุรกิจส่วนตัว	7	6.2
ค้าขาย	3	2.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	1.8
พนักงานบริษัท	7	6.2
อื่นๆ	3	2.7
ไม่ระบุ(มีผู้ปกครองเลี้ยงอย่างเดียว)	85	75.2
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 10 จำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามอาชีพของผู้อุปการะที่ไม่ใช่พ่อแม่ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามที่มีอุปการะที่ไม่ใช่พ่อแม่ นักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่จะมีผู้อุปการะเป็นพ่อกับแม่เป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 ส่วนสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพ่อแม่อุปการะจะมีอาชีพธุรกิจส่วนตัวและพนักงานบริษัทจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 รองลงมา ได้แก่ เกษตรกรจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ค้าขายและอาชีพอื่นๆ (เกษียณราชการ, เอเจนซี่, เพื่อน) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และรับราชการจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม รายได้ต่อเดือน
ของผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือนของ ผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	20	17.7
10,001-20,000 บาท	26	23.0
20,001-30,000 บาท	17	15.0
30,001-40,000 บาท	11	9.7
40, 001-50,000 บาท	16	14.2
50,000 บาทขึ้นไป	23	20.4
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 11 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาเพศที่ผู้ปกครองจะมีรายได้อยู่ระหว่าง 10, 001-20,000 บาทเป็นจำนวนที่มากที่สุด คือ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมา ได้แก่ รายได้อยู่ระหว่าง 50, 000 บาทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 รายได้อยู่ระหว่างต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 รายได้อยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาทจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รายได้อยู่ระหว่าง 40, 001-50,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และ 30,001-40,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การแสดงออกถึงความ
เป็นเพศที่สาม

การแสดงออกถึงความ เป็นเพศที่สาม	จำนวน	ร้อยละ
สาม		
ไม่แสดงออก	16	14.2
แสดงออกน้อย	25	22.1
แสดงออกปานกลาง	29	25.7
แสดงออกมาก	21	18.6
แสดงออกมากที่สุด	22	19.5
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 12 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามการแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม พบว่า นักศึกษาชายที่แสดงออกถึงความเป็นเพศที่สามอยู่ในระดับแสดงออกปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมา ได้แก่ แสดงออกน้อยจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 แสดงออกมากที่สุดจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 แสดงออกมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ไม่แสดงออกจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สาม

ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สาม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความเป็นอิสระ	5	4.4
มีอิสระเล็กน้อย	12	10.6
มีอิสระในระดับปานกลาง	29	25.7
มีอิสระมาก	43	38.1
มีอิสระมากที่สุด	24	21.2
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 13 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามความคิดว่าตนเองมีความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สามในระดับใด พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีความคิดว่ามีอิสระมากเป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา ได้แก่ มีอิสระในระดับปานกลางจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีอิสระมากที่สุดจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 มีอิสระเล็กน้อยจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และไม่มีความเป็นอิสระจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การยอมรับกลุ่มเพศที่สามในมหาวิทยาลัย

การยอมรับกลุ่มเพศที่สามในมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการยอมรับ	0	0.0
ยอมรับเล็กน้อย	4	3.5
ยอมรับระดับปานกลาง	23	20.4
ยอมรับมาก	53	46.9
ยอมรับมากที่สุด	33	29.2
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 14 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจากความคิดว่าในมหาวิทยาลัยมีการยอมรับกลุ่มเพศที่สามในระดับใด พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีความคิดในมหาวิทยาลัยให้การยอมรับมาก เป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา ได้แก่ ยอมรับมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ยอมรับระดับปานกลางจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ยอมรับเล็กน้อยจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และ นักศึกษาเพศที่สามมีความคิดที่ว่าไม่ได้รับการยอมรับในมหาวิทยาลัยจะไม่มีเลย คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม มีปัญหาในมหาวิทยาลัยเลือกปรึกษาใคร

มีปัญหาในมหาวิทยาลัยเลือกปรึกษาใคร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	36	17.14
ผู้ปกครองที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง	4	1.90
เพื่อนผู้ชาย	23	10.95
เพื่อนผู้หญิง	45	21.43
เพื่อนกลุ่มเพศที่สาม	79	37.62
อาจารย์	17	8.10
อื่นๆ	6	2.86
รวม	210	100.0

* เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 15 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขที่ว่าหากนักศึกษาเพศที่สามมีปัญหาในมหาวิทยาลัย เลือกที่จะปรึกษาใคร พบว่า นักศึกษาเพศที่สามเลือกที่จะปรึกษาเพื่อนกลุ่มเพศที่สามเป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 37.62 รองลงมา ได้แก่ เพื่อนผู้หญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 ผู้ปกครองจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 เพื่อนผู้ชายจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.95 อาจารย์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 อื่น ๆ (แฟน, คุณตา, รุ่นพี่เพศที่สาม, รุ่นพี่ในคณะ) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และผู้อุปการะที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การเข้าร่วมกิจกรรมของการเป็นเพศที่สาม

การเข้าร่วมกิจกรรมของการเป็นเพศที่สาม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ	43	16.54
กิจกรรมวีกาตัด	54	20.77
งานเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่สาม	39	15.0
กิจกรรมการประกวดนางฟ้าจำแลง	21	8.08
เที่ยวสถานบันเทิงเกย์หรือกระเทย	27	10.38
รับน้องของกลุ่มเพศที่สาม	38	14.62
เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นที่แสดงถึงความเป็นเพศที่สามเช่น เป็นนางเครื่อง ประกวดร้องเพลง หรือการประกวดโชว์ของเพศที่สาม	35	13.46
อื่น ๆ	3	1.15
รวม	260	100.0

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 16 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามการเข้าร่วมกิจกรรมของการเป็นเพศที่สาม พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะเข้าร่วมกิจกรรมวีกาตัดเป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.77 รองลงมา ได้แก่ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54 งานเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่สามจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 รับน้องของกลุ่มเพศที่สามจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นที่แสดงถึง

ความเป็นเพศที่สามเช่น เป็นทางเครื่อง ประกวร้องเพลง หรือการแสดงโชว์ของเพศที่สามจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46 เทียวสถานบันเทิงเกย์หรือกระเทยจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.38 กิจกรรมการประกวดนางฟ้าจำแลงจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.08 และอื่น ๆ (พิธีกร, งาน SMA) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 ตามลำดับ

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ

เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จึงได้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนในด้านต่าง ๆ เฉพาะที่นักศึกษาเพศที่สามจ่ายเองในช่วงภาคการศึกษาที่ 1/2553 โดยแบบสอบถามเป็นช่องให้เติมเอง ได้แก่ รายได้ต่อเดือน, ค่าใช้จ่ายต่อเดือน, ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ทางการศึกษา, ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม, ค่าใช้จ่ายในด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม, ค่าใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง, ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร, ค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมของคณะ, ค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ, ค่าใช้จ่ายในด้านเงินบริจาคทำบุญและทำทาน, ค่าใช้จ่ายในด้านเพื่อความบันเทิง, ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง และค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ และเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย ดังแสดงในตารางที่ 17 - 20

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ

ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ	จำนวนเงินโดยเฉลี่ยต่อเดือน
รายได้ต่อเดือน	6,233.62
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	5,814.15
ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ทางการศึกษา	620.79
ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม	2,767.25
ค่าใช้จ่ายด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม	1,306.19
ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะและการเดินทาง	747.78
ค่าใช้จ่ายด้านการสื่อสาร	551.58
ค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมของคณะ	343.36
ค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ	634.51
ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินบริจาคทำบุญและทำทาน	157.43
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	600.00
ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง	1,153.53
ค่าใช้จ่ายในด้านอื่นๆ	266.37
เงินที่เหลือจากการใช้จ่าย	272.57

จากตารางที่ 17 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามรายได้และรายจ่ายต่อเดือน พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะมีรายได้เฉลี่ย คือ 6,233.62 บาทต่อเดือนและมีรายจ่ายเฉลี่ย คือ 5,814.15 บาทต่อเดือนและเมื่อจำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนมากที่สุด คือ 2,767.25 บาทต่อเดือน รองลงมา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม คือ 1,306.19 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง คือ 1,153.53 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะและการเดินทาง คือ 747.78 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ คือ 634.51 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ทางการศึกษา คือ 620.79 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง คือ 600.00 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านการสื่อสาร คือ 551.58 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมของคณะ คือ 343.36 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ (บุหรี ค่ายาและเวชภัณฑ์และเลี้ยงคู่สัตว์เลี้ยงที่บ้าน) คือ 266.37 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินบริจาคทำบุญและทำทาน คือ 157.43 บาทต่อเดือน และจะมีนักศึกษาเพศที่สามมีเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย คือ 272.57 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟนหรือบุคคลพิเศษ

ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟนหรือบุคคลพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟน	93	82.3
มี เดือนละ 400 บาท	1	0.9
มี เดือนละ 500 บาท	7	6.2
มี เดือนละ 1000 บาท	7	6.2
มี เดือนละ 1500 บาท	1	0.9
มี เดือนละ 2500 บาท	1	0.9
มี เดือนละ 3000 บาท	2	1.8
มี เดือนละ 5000 บาท	1	0.9
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 18 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจากค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษของนักศึกษาเพศที่สามโดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า มีนักศึกษาเพศที่สามอยู่จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟน และนักศึกษาเพศที่สามที่มีการเลี้ยงดูแฟนอยู่ โดยมีค่าใช้จ่ายเดือนละ 500 และ 1,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

รองลงมา ได้แก่ เดือนละ 3,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเดือนละ 400 , 1,500, 2,500 และ 5,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม รายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหรือไม่

รายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เพียงพอ	71	62.8
เพียงพอ	42	37.2
รวม	113	100.0

จากตารางที่ 19 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขที่ว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคิดว่ารายได้ของท่านเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหรือไม่ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีรายได้ไม่เพียงพอรายจ่ายเป็นจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 และมีนักศึกษาเพศที่สามที่มีรายได้เพียงพอต่อรายจ่าย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม กรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย

กรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ปกครอง	58	43.28
ขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ปกครองที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง	10	7.47
ขอยืมจากเพื่อน	29	21.64
ขอยืมจากคนรู้จักที่ไม่ใช่เพื่อน	5	3.73
หางานทำพิเศษเพิ่ม	17	12.69
ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออก	13	9.70
อื่นๆ	2	1.49
รวม	134	100.0

* เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 20 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขที่ว่ากรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจะขอเพิ่มจากใคร พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ปกครองมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 43.28 รองลงมา ได้แก่ ขอยืมจากเพื่อนจำนวน

29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.64 หางานทำพิเศษเพิ่มจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.69 ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออกจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 ขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้อุปการะที่ไม่ใช่ผู้ปกครองจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.47 ขอยืมจากคนรู้จักที่ไม่ใช่เพื่อนจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.73 และอื่นๆ (แฟน, รพท.กยศ.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.49 ตามลำดับ

4.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของการใช้จ่ายแต่ละด้าน เช่น ด้านการศึกษา ด้านซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม, ด้านสุขภาพและความงาม, ด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม, ด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ, ด้านยานพาหนะและการเดินทางและด้านอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้จากการวัดแบบใช้สเกลความสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ 21 - 27

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านการศึกษา

พฤติกรรมการใช้จ่าย ในด้านการศึกษา	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปร ผล
	5	4	3	2	1			
1.ซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนเช่นสมุด ปากกา ดินสอ	3 (2.7)	29 (25.7)	30 (26.5)	47 (41.6)	4 (3.5)	2.82	0.95	น้อย
2.ค่าถ่ายเอกสาร เอกสารการเรียน	15 (13.3)	17 (15.0)	41 (36.3)	37 (32.7)	3 (2.7)	3.03	1.06	น้อย
3.ค่าพิมพ์รายงานส่งอาจารย์	4 (3.5)	22 (19.5)	54 (47.8)	29 (25.7)	4 (3.5)	2.94	0.86	น้อย
4.ค่ากิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย	4 (3.5)	19 (16.8)	38 (33.6)	46 (40.7)	6 (5.3)	2.73	0.93	น้อย
5.ค่ากิจกรรมที่กลุ่มเพศที่สามจัดขึ้น	1 (0.9)	9 (8.0)	28 (24.8)	39 (34.5)	36 (31.9)	2.12	0.98	นาน ๆ ครั้ง
รวม						2.73		น้อย

จากตารางที่ 21 เมื่อจำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านการศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในค่าถ่ายเอกสารเอกสารการเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.03 อยู่ในระดับ น้อย รองลงมา ได้แก่ ค่าพิมพ์รายงานส่งอาจารย์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 อยู่ในระดับ น้อย ซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนเช่นสมุด ปากกา ดินสอ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.82 อยู่ในระดับ น้อย ค่า

กิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.73 อยู่ในระดับ บ่อย และค่ากิจกรรมที่กลุ่มเพศที่สามจัดขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.12 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านการศึกษา โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.73 อยู่ในระดับบ่อย

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

พฤติกรรมการใช้ จ่ายด้านเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปรผล
	5	4	3	2	1			
1.ซื้อเสื้อผ้าตาม ตลาดนัด	3 (2.7)	18 (15.9)	32 (28.3)	41 (36.3)	19 (16.8)	2.51	1.04	บ่อย
2.ซื้อเสื้อผ้าแบรนด์ เนม	7 (6.2)	18 (15.9)	19 (16.8)	41 (36.3)	28 (24.8)	2.51	1.50	บ่อย
3.ซื้อกระเป๋า/ รองเท้า	6 (5.3)	18 (15.9)	30 (26.5)	46 (40.7)	13 (11.5)	2.62	1.05	บ่อย
รวม						2.55		บ่อย

จากตารางที่ 22 เมื่อจำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในการซื้อกระเป๋า/รองเท้า คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.62 อยู่ในระดับบ่อย รองลงมาคือ ซื้อเสื้อผ้าตามตลาดนัดและซื้อเสื้อผ้าแบรนด์เนม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.51 อยู่ในระดับ บ่อย ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.55 อยู่ในระดับบ่อย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการ
ใช้จ่ายในด้านสุขภาพและความงาม

พฤติกรรมค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพและความ งาม	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปรผล
	5	4	3	2	1			
1.ซื้อเครื่องสำอางหรือ ครีมบำรุงผิวพรรณ(ครีม, โลชั่น, แป้ง)ราคา ทั่วไปตามตลาดนัด	14 (12.4)	22 (19.5)	35 (31.0)	24 (21.2)	18 (15.9)	2.91	1.24	บ่อย
2. ซื้อเครื่องสำอาง หรือครีมบำรุงผิวที่มี ยี่ห้อราคาแพง	8 (7.1)	24 (21.2)	34 (30.1)	29 (25.7)	18 (15.9)	2.78	1.16	บ่อย
3.เมื่อท่านเห็นดารา โฆษณาสินค้าประเภท เครื่องสำอางหรือครีม บำรุงผิวท่านจะซื้อตาม	4 (3.5)	13 (11.5)	25 (22.1)	47 (41.6)	24 (21.2)	2.35	1.05	นาน ๆ ครั้ง
4.ซื้ออาหารเสริมเพื่อ สุขภาพ	11 (9.7)	20 (17.7)	21 (18.6)	39 (34.5)	22 (19.5)	2.64	1.25	บ่อย
5.การไปพบแพทย์เพื่อ สุขภาพ(รักษาผิว)	9 (8.0)	20 (17.7)	20 (17.7)	38 (33.6)	26 (23.0)	2.54	1.25	บ่อย
6.การซื้อยาประเภท ฮอร์โมนเพื่อสุขภาพ	12 (10.6)	12 (10.6)	16 (14.2)	30 (26.5)	43 (38.1)	2.30	1.35	นาน ๆ ครั้ง
7.การใช้บริการเสริม ความงามเช่น ทำผม ,ทำเล็บ	10 (8.8)	17 (15.0)	24 (21.2)	22 (19.5)	40 (35.4)	2.42	1.34	นาน ๆ ครั้ง
รวม						2.56		บ่อย

จากตารางที่ 23 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านสุขภาพ
และความงาม พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวพรรณ(
ครีม, โลชั่น, แป้ง) ราคาทั่วไปตามตลาดนัด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.91 อยู่ในระดับ บ่อย รองลงมา ได้แก่
ซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวที่มียี่ห้อราคาแพง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.78 อยู่ในระดับ บ่อย ซื้ออาหาร
เสริมเพื่อสุขภาพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.64 อยู่ในระดับ บ่อย การไปพบแพทย์เพื่อสุขภาพ (รักษาผิว) คิด
เป็นค่าเฉลี่ย 2.54 อยู่ในระดับ บ่อย การใช้บริการเสริมความงาม เช่น ทำผม , ทำเล็บ คิดเป็นค่าเฉลี่ย
2.42 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เมื่อท่านเห็นดาราโฆษณาสินค้าประเภทเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิว

ท่านจะซื้อตาม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.35 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง และการซื้อยาประเภทฮอร์โมนเพื่อสุขภาพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.30 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านสุขภาพและความงาม โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.56 อยู่ในระดับบ่อย

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม

พฤติกรรมการใช้ จ่ายด้านบริโภค อาหารและเครื่องดื่ม	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปร ผล
	5	4	3	2	1			
1. รับประทาน อาหาร fast food เช่น KFC McDonald Pizza	5 (4.4)	11 (9.7)	26 (23.0)	51 (45.1)	20 (17.7)	2.38	1.03	นานๆ ครั้ง
2. รับประทาน อาหารกึ่งถาวร เช่น Fuji Oishi	6 (5.3)	14 (12.4)	30 (26.5)	48 (42.5)	15 (13.3)	2.54	1.04	บ่อย
3. รับประทาน อาหารทั่วไป(ยกเว้น ที่โรงอาหาร) เช่น อาหารตามสั่ง หมู กระทะนุฟเฟ้ ส้มตำไก่ย่าง	13 (11.5)	22 (19.5)	36 (31.9)	29 (25.7)	13 (11.5)	2.94	1.17	บ่อย
รวม						2.62		บ่อย

จากตารางที่ 24 เมื่อจำแนกนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารทั่วไป(ยกเว้นที่โรงอาหาร) เช่น อาหารตามสั่ง หมูกระทะนุฟเฟ้ ส้มตำไก่ย่าง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 อยู่ในระดับบ่อย รองลงมา ได้แก่รับประทานอาหารกึ่งถาวร เช่น Fuji Oishi คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.54 อยู่ในระดับบ่อย และรับประทานอาหาร fast food เช่น KFC McDonald Pizza คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.38 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.62 อยู่ในระดับ บ่อย

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการ
ใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

พฤติกรรมการใช้ จ่ายด้านกิจกรรม บันเทิงและพักผ่อน หย่อนใจ	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปรผล
	5	4	3	2	1			
1. เที่ยวสถาน บันเทิง เช่น ผับ บาร์	5 (4.4)	15 (13.3)	23 (20.4)	41 (36.3)	29 (25.7)	2.35	1.13	นาน ๆ ครั้ง
2. ค่าเหล้าปั่นหลัง มอ	3 (2.7)	15 (13.3)	21 (18.6)	34 (30.1)	40 (35.4)	2.18	1.14	นาน ๆ ครั้ง
3.งานจัดเลี้ยง สังสรรค์ในกลุ่ม เพศที่สาม	4 (3.5)	11 (9.7)	23 (20.4)	35 (31.0)	40 (35.4)	2.15	1.12	นาน ๆ ครั้ง
4. ไปดูหนังกับแฟน หรือกลุ่มเพื่อนเพศ ที่สาม	5 (4.4)	14 (12.4)	20 (17.7)	45 (39.8)	29 (25.7)	2.30	1.12	นาน ๆ ครั้ง
5. เที่ยวต่างจังหวัด	1 (0.9)	18 (15.9)	20 (17.7)	47 (41.6)	27 (23.9)	2.28	1.03	นาน ๆ ครั้ง
6. ร้องเพลงคาราโอ เกะ	5 (4.4)	9 (8.0)	25 (22.1)	45 (39.8)	29 (25.7)	2.26	1.07	นาน ๆ ครั้ง
รวม						2.25		นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 25 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้าน
กิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง
เช่น ผับ บาร์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.35 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง รองลงมา ได้แก่ ไปดูหนังกับแฟนหรือ
กลุ่มเพื่อนเพศที่สาม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.30 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง เที่ยวต่างจังหวัด คิดเป็นค่าเฉลี่ย
2.28 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ร้องเพลงคาราโอเกะ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.26 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ค่า
เหล้าปั่นหลังมอ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.18 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง และงานจัดเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่
สาม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการ
ใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.25 อยู่ในระดับ นาน ๆ
ครั้ง

ตารางที่ 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการ
ใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง

พฤติกรรมการใช้ จ่ายด้านยานพาหนะ และการเดินทาง	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปร ผล
	5	4	3	2	1			
1.ค่ารถกลับบ้าน	13 (11.5)	9 (8.0)	34 (30.1)	45 (39.8)	12 (10.6)	2.70	1.13	บ่อย
2.ค่าเช่ารถไปหัวหิน	6 (5.3)	18 (15.9)	30 (26.5)	40 (35.4)	19 (16.8)	2.58	1.11	บ่อย
3.ชื้อน้ำมันรถ, ค่า ซ่อมจักรยาน	4 (3.5)	9 (8.0)	18 (15.9)	52 (46.0)	30 (26.5)	2.16	1.02	นาน ๆ ครั้ง
รวม						2.48		นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 26 เมื่อจำแนกนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้าน
ยานพาหนะและการเดินทาง พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในค่ารถกลับบ้าน คิดเป็นค่าเฉลี่ย
2.70 อยู่ในระดับ บ่อย รองลงมา ได้แก่ค่าเช่ารถไปหัวหิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.58 อยู่ในระดับ บ่อย
และชื้อน้ำมันรถ, ค่าซ่อมจักรยาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับ นาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษา
กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2.48 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 27 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตาม พฤติกรรมการ
ใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ

พฤติกรรมการใช้จ่าย ด้านอื่น ๆ	ระดับนัยสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	SD	แปร ผล
	5	4	3	2	1			
1.ค่าโทรศัพท์มือถือ (เติมเงิน)	15 (13.3)	23 (20.4)	43 (38.1)	25 (22.1)	7 (6.2)	3.12	1.10	บ่อย
2.เล่นการพนัน	5 (4.4)	9 (8.0)	18 (15.9)	25 (22.1)	56 (49.6)	1.96	1.18	นาน ๆ ครั้ง
3. ค่าซื้อบุหรี่ยี่, เหล้า	4 (3.5)	12 (10.6)	17 (15.0)	33 (29.2)	47 (41.6)	2.10	1.15	นาน ๆ ครั้ง
4.ทำบุญบริจาคเงิน	2 (1.8)	17 (15.0)	34 (30.1)	48 (42.5)	12 (10.6)	2.55	0.94	บ่อย
5.ค่าเลี้ยงดูแฟน/ บุคคลพิเศษ	4 (3.5)	6 (5.3)	11 (9.7)	21 (18.6)	71 (62.8)	1.68	1.08	นาน ๆ ครั้ง
รวม						2.28		นาน ๆ ครั้ง

จากตารางที่ 27 เมื่อจำแนกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตามพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาเพศที่สามมีค่าใช้จ่ายในค่าโทรศัพท์มือถือ (เติมเงิน) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.12 อยู่ในระดับบ่อย รองลงมาได้แก่ ทำบุญบริจาคเงิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.55 อยู่ในระดับบ่อย ค่าซื้อบุหรี่ยี่, เหล้า คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.10 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เล่นการพนัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.96 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง และค่าเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.68 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง ตามลำดับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.28 อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

4.1.4 ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในอีก 3 ด้าน ได้แก่

1. กลุ่มนักศึกษาเพศที่สามคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาส่วนใหญ่คือการยอมรับจากสังคม มหาวิทยาลัย เพื่อนๆและครอบครัว , การถูกเพศชายและ

หญิงพูดถากถาง, การถูกอาจารย์กีดกันในบางเรื่อง, ความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง, ความเป็นมิตรสัมพันธ์ระหว่างคณะ, การแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของเพศที่สามต่อหน้าคนอื่น, ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมวิภาค เพราะบางคนก็ไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมแต่ต้องเข้าเพราะโดนรุ่นพี่บังคับให้เข้า, การอยู่ในหอร่วมกับผู้ชายแท้ๆ, การเข้าห้องน้ำร่วมกันกับผู้ชาย, ปัญหาการปรับตัวเข้าในสังคมขนาดใหญ่กว่ามหาวิทยาลัย, อยากให้ทุกคนในสังคมยอมรับในสิ่งที่เพศที่สามเป็น, ปัญหาด้านสุขภาพ และเรื่องความสวยความงาม(การศัลยกรรมใบหน้า, การแปลงเพศ, การทำนม)

2. กลุ่มนักศึกษาเพศที่สามให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในด้านมากที่สุด 3 ลำดับแรก

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง, โยชน์บำรุงผิว จะให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ1 รองลงมาจะให้ความสำคัญในเรื่องค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคด้านอาหารและเครื่องดื่มซึ่งจะให้ความสำคัญน้อยกว่าการซื้อเครื่องสำอางและสุดท้ายจะให้ความสำคัญในค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาเพศที่สามจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในด้านอุปกรณ์การศึกษามากเท่าที่ควร

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้คือ

-“หนูอยากมีห้องน้ำกระเทยค่ะ เพราะตอนนี้หนูกำลังสับสนว่าจะเข้าห้องไหนดี ” เป็นข้อเสนอแนะของกลุ่มนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่ ที่เวลาเข้าห้องน้ำชายมักถูกเพื่อนผู้ชายแกล้งเวลาเข้าไปใช้หรือบางครั้งในห้องน้ำหญิงจะเห็นนักศึกษาเพศที่สามที่แต่งกายเป็นหญิงเข้าไปใช้ห้องน้ำหญิงทำให้ดูไม่เหมาะสม

-อยากให้ทุกคนในมหาวิทยาลัยยอมรับตัวตน และกระเทย มากขึ้นและไม่แสดงความรังเกียจในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นของตัวเองต่างคนต่างอยู่ไม่ต้องให้ใครมากำหนดว่าต้องเป็นแบบนี้แบบนั้น

-การแต่งตัวของเพศที่สามบางคนไม่เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาเพศที่สามด้วยตนเอง ว่าในเวลาไปสอบนักศึกษาเพศที่สามบางคนจะแต่งกายด้วยชุดนักศึกษาหญิงดูแล้วถือว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสม

-ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่าสิ่งที่ต้องอยู่ร่วมกันในหอพักร่วมกับผู้ชายแท้ๆทำให้บางครั้งไม่มีอิสระในการแสดงออกได้อย่างเปิดเผยและมักถูกคุกคามและโดนนักศึกษาชายแกล้ง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

5.2 ขอบเขตการวิจัย

ได้จำกัดขอบเขตการวิจัยได้ดังนี้คือ การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structured Questionnaires) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายที่แสดงตัวและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศที่สามระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีที่ลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาที่ 1/2553 อันได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรวมทั้งหมด 3 คณะ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านต่างๆของนักศึกษาเพศที่สามเป็นรายเดือน โดยมีได้รวมคำนำยึกคิด คำบำรุงการศึกษาและ คำธรรมเนียมต่างๆ

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก โดยจะใช้ การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มตัวอย่างเป็นการ “สุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น” (Non-probability Samples) จากนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี อาศัยเครื่องมือการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ “แบบสอบถาม” (Questionnaire) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลในแบบสอบถามเอง โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของแบบสอบถามทันทีที่ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกรายก่อนนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS โดยมีสถิติที่ใช้ คือ ความถี่(frequency) และ ร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในด้านประชากรศาสตร์ พบว่านักศึกษาเพศที่สาม ส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่คณะวิทยาการจัดการ คิดเป็น (ร้อยละ 67.3) รองลงมาคือคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็น (ร้อยละ 17.7) และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คิดเป็น (ร้อยละ 15.0) จะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวนมากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 31.0) นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 คิดเป็น (ร้อยละ 41.6) นักศึกษาเพศที่สามจะมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเฉลี่ย 5,814.15 บาทต่อเดือน และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 6,233.62 บาทต่อเดือน ซึ่งรายได้ของนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่จะได้อาจมาจากบิดามารดา คิดเป็น (ร้อยละ 67.52) ซึ่งรายได้ที่รับจากผู้ปกครอง ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม คิดเป็น (ร้อยละ 62.8) และนักศึกษาเพศที่สามจะต้องขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ปกครอง คิดเป็น (ร้อยละ 43.28)

5.4.2 วิเคราะห์ด้านพฤติกรรมกรเป็นเพศที่สามภายในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาชายที่แสดงออกถึงความเป็นเพศที่สามอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 25.7) รองลงมาคือแสดงออกน้อย คิดเป็น (ร้อยละ 22.1) และไม่แสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม คิดเป็น (ร้อยละ 14.2) ความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สามอยู่ในระดับมีความอิสระมาก คิดเป็น (ร้อยละ 38.1) นักศึกษาเพศที่สามคิดว่าในมหาวิทยาลัยให้การยอมรับมาก คิดเป็น (ร้อยละ 46.9) เวลามีปัญหา นักศึกษาเพศที่สามจะเลือกปรึกษากลุ่มเพื่อนเพศที่สามมากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 37.62) และกิจกรรมที่นักศึกษาเพศที่สามเข้าร่วมเพื่อแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สามคือ การเข้าร่วมกิจกรรม วิวาทู้ด คิดเป็น (ร้อยละ 20.77) และก็จะมึนักศึกษาเพศที่สามบางกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆเลย คิดเป็น (ร้อยละ 16.54)

5.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม พบว่า นักศึกษาเพศที่สามจะมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนมากที่สุด คือ 2 ,767.25 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม คือ 1 ,306.19 บาทต่อเดือน และจะมีค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินบริจาคทำบุญและทำทาน น้อยที่สุด คือ 157.43 บาทต่อเดือน และจะมีนักศึกษาเพศที่สาม บางกลุ่มที่มีเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย โดยเฉลี่ย คือ 272.57 บาทต่อเดือน

5.4.4 วิเคราะห์ด้านพฤติกรรมกรใช้จ่ายของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า

1. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีมี พฤติกรรมการใช้จ่ายในการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ค่าถ่ายเอกสารการเรียน รองลงมา คือ ค่าพิมพ์รายงานส่งอาจารย์, ซื้อวัสดุอุปกรณ์

การเรียนเช่นสมุด ปากกา ดินสอ, ค่ากิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย สำหรับซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ค่ากิจกรรมที่กลุ่มเพศที่สามจัดขึ้น

2. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีพฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การซื้อกระเป๋า/รองเท้า รองลงมาคือ ซื้อเสื้อผ้าตามตลาดนัดและซื้อ เสื้อผ้าแบรนด์เนม

3. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีพฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านสุขภาพและความงาม ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวพรรณ(ครีม , โลชั่น, แป้ง) ราคา ทั่วไปตามตลาดนัด รองลงมา คือ ซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวที่มียี่ห้อราคาแพง , ซื้ออาหาร เสริมเพื่อสุขภาพ , การไปพบแพทย์เพื่อสุขภาพ (รักษาสิว) , การใช้บริการเสริมความงาม เช่น ทำผม, ทำเล็บ , เมื่อท่านเห็นดารานักแสดงสินค้าประเภทเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวท่านจะซื้อตาม สำหรับซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การซื้อยาประเภทฮอร์โมนเพื่อสุขภาพ

4. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มี พฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรับประทานอาหารทั่วไป (ยกเว้นที่โรงอาหาร) เช่น อาหารตาม ลัง หมูกระทะบุฟเฟ่ต์ ส้มตำไก่ย่าง รองลงมา คือ รับประทานอาหารกึ่งตกร เช่น Fuji Oishi สำหรับซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รับประทานอาหาร fast food เช่น KFC McDonald Pizza

5. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีพฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ รองลงมา คือ ไปดูหนังกับแฟนหรือกลุ่มเพื่อนเพศที่สาม , เที่ยวต่างจังหวัด, ร้องเพลงคาราโอเกะ , ค่าเหล้าปั่น หลังมอ สำหรับซื้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานจัดเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่สาม

6. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มี พฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง ในภาพรวมอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่ารถกลับบ้าน รองลงมา คือ ค่าเช่ารถไปหัวหิน สำหรับซื้อที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ซื้อน้ำมันรถ, ค่าซ่อมจักรยาน

7. นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มี พฤติกรรม การใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อมูลที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่าโทรศัพท์มือถือ (เติมเงิน) รองลงมา คือ ทำบุญบริจาคเงิน , ค่าซื้อบุหรื/ เหล้า, เล่นการพนัน สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษ

5.4.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในอีก 3 ด้านได้แก่

1. กลุ่มนักศึกษาเพศที่สามคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาส่วนใหญ่คือการยอมรับจากสังคม มหาวิทยาลัย เพื่อนๆ และครอบครัว , การถูกเพศชายและหญิงพูดถากถาง , การถูกอาจารย์กีดกันในบางเรื่อง , ความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง, ความเป็นมิตรสัมพันธ์ระหว่างคณะ, การแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของเพศที่สามต่อหน้าคนอื่น, ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมวิวกติศ เพราะบางคนก็ไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมแต่ต้องเข้าเพราะโดนรุ่นพี่บังคับให้เข้า , การอยู่ในหอร่วมกับผู้ชายแท้ๆ , การเข้าห้องน้ำร่วมกันกับผู้ชาย, ปัญหาการปรับตัวเข้าในสังคมขนาดใหญ่กว่ามหาวิทยาลัย , อยากให้ทุกคนในสังคมยอมรับในสิ่งที่เพศที่สามเป็น, ปัญหาด้านสุขภาพ และเรื่องความสวยความงาม(การศัลยกรรมใบหน้า, การแปลงเพศ, การทำนม)

2. กลุ่มนักศึกษาเพศที่สามให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในด้านมากที่สุด 3 ลำดับแรก

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง , โลชั่นบำรุงผิว จะให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ1 รองลงมาจะให้ความสำคัญในเรื่องค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคด้านอาหารและเครื่องคั้มซึ่งจะให้ความสำคัญน้อยกว่าการซื้อเครื่องสำอางและสุดท้ายจะให้ความสำคัญในค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาเพศที่สามจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในด้านอุปกรณ์การศึกษามากเท่าที่ควร

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้คือ

- “หนูอยากมีห้องน้ำทะเลาะ เพราะตอนนี้หนูกำลังสับสนว่าจะเข้าห้องไหนดี ” เป็นข้อเสนอแนะของกลุ่มนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่ที่เวลาเข้าห้องน้ำชายมักถูกเพื่อนผู้ชายแกล้ง

เวลาเข้าไปใช้หรือบางครั้งในห้องน้ำหญิงจะเห็นนักศึกษาเพศที่สามที่แต่งกายเป็นหญิงเข้าไปใช้ห้องน้ำหญิงทำให้ดูไม่เหมาะสม

-อยากให้ทุกคนในมหาวิทยาลัยยอมรับและกระเทยมากขึ้นและไม่แสดงความรังเกียจในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นของตัวเองต่างคนต่างอยู่ไม่ต้องให้ใครมากำหนดว่าต้องเป็นแบบนั้นแบบนี้

-การแต่งตัวของเพศที่สามบางคนไม่เหมาะสม ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาเพศที่สามด้วยตัวเอง

-ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่าสิ่งที่ต้องอยู่ร่วมกันในหอพักร่วมกับผู้ชายทุกๆทำให้บางครั้งไม่มีอิสระในการแสดงออกได้อย่างเปิดเผยและมักถูกคุกคามและโดนนักศึกษาชายแกล้ง

5.5 การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพิจารณาวิเคราะห์ มีประเด็นที่น่าสนใจ และความสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากผลการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยพบว่า ลักษณะประชากรที่มีความแตกต่าง มีผลทางพฤติกรรมการใช้จ่ายที่แตกต่าง พบว่า นักศึกษาเพศที่สามที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่คณะวิทยาการจัดการ ถึงร้อยละ 67.3 เพราะคณะวิทยาการจัดการจะมีจำนวนนักศึกษามากกว่าคณะอื่น ๆ นักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จะมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 6, 233.62 บาทและมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 5,814.15 บาท โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีรายได้มาจากผู้ปกครอง แต่รายได้ที่ได้มานั้นไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายของนักศึกษาในแต่ละเดือนของนักศึกษาเพศที่สาม นักศึกษามีการใช้จ่ายเงินหรือมีค่าใช้จ่ายมากในเรื่องของ ค่าเครื่องสำอาง ค่าอาหารเครื่องดื่ม ค่าซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ค่าท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ฯลฯ เป็นส่วนมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้มาจากความต้องการตามทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้องการตามหลักของ (Maslow) ที่เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพ ของ (Maslow) โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ” (wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ (Maslow) เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจใน

สิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ

ลำดับขั้น ความต้องการของมนุษย์ (The Need –Hierarchy Conception of Human Motivation) (Maslow) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้น ไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปได้ เป็น ลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ ดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจน ความต้องการที่จะถูกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับ ความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ เช่นเดียวกับนักศึกษา เพศที่สามที่มีความต้องการด้านเชื้อ อาหารและเครื่องเค็มในการใช้บริโภคเมื่อใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) การกระทำต่างๆ เพื่อห่างไกลจาก อันตรายหรือหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด เช่น นักศึกษาเพศที่สามบางคนชอบการที่จะอยู่คนเดียว หรือ เข้ากับคนอื่นไม่ได้หรือต้องการความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัย จึงพยายามหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกิจกรรมวักตูดที่มีการจัดขึ้น ในมหาวิทยาลัย

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ(การได้รับการยอมรับ) (Belongingness and love needs) โดยปกติมักมีการทำงานร่วมกันกับคนอื่น ไม่มีใครมีชีวิตหรือทำงานอย่างโดดเดี่ยว จำเป็นต้องอยู่เป็นกลุ่มดังนั้นบุคคลจึงมีความต้องการความรักและต้องการเป็นที่ยอมรับ เช่น สังคม ครอบครัวและเพื่อน ดังเช่นกลุ่มนักศึกษา เพศที่สาม ที่ต้องการความรักและการยอมรับจากสังคม เป็นอย่างมาก โดยจากพ่อแม่ สังคม และเพื่อน ในมหาวิทยาลัย จนบางครั้งนักศึกษา เพศที่สาม มีความจำเป็นที่ต้องหันมาใช้หรือซื้อของที่มียี่ห้อแพงหรือของที่ไม่จำเป็นตามเพื่อนหรือรุ่นพี่เพศที่ สามเพื่อให้รุ่นพี่ยอมรับ ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นักศึกษาเพศที่สามต้องดูกำลังทรัพย์ของตนเองหรือใช้วิธีการอย่างอื่น ในการทำตนให้เป็นที่รักและ ยอมรับจากบุคคลอื่น เช่น ความเสียสละหรือมีน้ำใจหรือแสดงความจริงใจ เป็นต้น

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs) ลักษณะความต้องการที่จะให้ ผู้อื่นมายกย่องตนนี้เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น นักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่จะมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกมาในกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัยจัด ขึ้น จะเห็นแทบทุกงานจะมีนักศึกษาเพศที่สามจะเป็นแกนนำในการแสดง หรือจะเป็นการที่ นักศึกษาเพศที่สาม ใช้ของใช้ที่เป็น แบนด์เนมทำให้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพื่อจะนักศึกษา โดยทั่วไปหรือ นักศึกษาเพศที่สามด้วยกันเองยกย่องว่ามีเงินซื้อของแบนด์เนมใช้

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคลที่พยายามกระทำตามสิ่งต่างๆตามความเหมาะสมและความสามารถของตนเอง เช่น การที่นักศึกษา เพศที่สาม ส่วนใหญ่จะแสดงออกถึงตัวตนของตัวเอง อย่างเปิดเผยและยอมรับว่าตัวเองเป็นคู่ศั กระเทย หรือเกย์ เพราะการแสดงออกมาของนักศึกษาเพศที่ สามจะแสดงออกมาในมหาวิทยาลัยเป็นส่วนมากเนื่องจากนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่คิดว่ามหาวิทยาลัยเป็นที่ ที่ให้การยอมรับในกลุ่มเพศที่สามและเป็นที่ยอมรับแสดงออกได้อย่างเต็มที่และ นักศึกษาเพศที่สาม ก็มีบทบาทมากในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน

สำหรับข้อมูลรายได้และค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาเพศที่สามที่ได้มานั้น ปรากฏว่าข้อมูลมีการกระจายอยู่มาก ทำให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนมากไปด้วยนั้น เนื่องจากว่า นักศึกษา เพศที่สามมีฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันจึงทำให้มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมาก ส่วนในด้านของ ค่าใช้จ่ายในแต่ละด้านนั้น นักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่จะมีไม่มีค่าใช้จ่ายด้านการเรื่องแฟน แต่จะมี ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องสำอางเป็นจำนวนมากที่สุด นักศึกษา เพศที่สามมีค่าใช้จ่ายใน การบริโภคและทำบุญน้อยมาก จึงทำให้ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดมีความแตกต่างกันมาก ทั้งนี้ในเรื่อง ของการบริโภคสินค้าประเภทเครื่องสำอางและบริการที่ฟุ่มเฟือยนั้นมักจะเป็นเรื่องของรสนิยม และความชื่นชอบส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษา เพศที่สาม ส่วนใหญ่มี ค่าใช้จ่ายในการบริโภคสินค้าและบริการฟุ่มเฟือยต่อเดือน สูงกว่ารายได้ที่ได้รับต่อเดือน ทำให้ รายรับที่ได้ รับแต่ละเดือนไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่อเดือน นั้นแสดงว่านักศึกษา เพศที่สาม นั้น จะต้องขอเงินรายรับจากผู้ปกครองเพิ่มจากเดิมที่ได้รับในแต่ละเดือน หรืออาจจะกู้ยืมจากที่อื่น นอกเหนือจากที่ได้รับจากผู้ปกครอง การทำงานพิเศษ และเงินกู้ยืมอื่นๆเพื่อการศึกษา เช่น นักศึกษา เพศที่สามอาจจะยืมเพื่อนที่รู้จัก เป็นต้น

และนอกจากนี้ พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม ยังพบว่า นักศึกษาเพศที่สาม มีพฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านการศึกษา อยู่ในระดับบ้อย เพราะนักศึกษาเพศที่สามส่วนใหญ่จะมี ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาในช่วงที่ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามเป็นช่วงต้นเทอมจึงทำให้นักศึกษาเพศที่ สามยังไม่มียค่าใช้จ่ายในการพิมพ์รายงาน ถ่ายเอกสาร ส่งอาจารย์มากเท่าไร พฤติกรรมการใช้จ่าย ด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับบ้อย เพราะค่าใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้านั้นนักศึกษาเพศที่สามจะมี การเสื้อผ้าตามตลาดนัดเกือบทุกอาทิตย์เนื่องจากหลังมหาวิทยาลัยจะมีตลาดนัดมาขายของทุก อาทิตย์ พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านสุขภาพและความงาม อยู่ในระดับบ้อย เพราะ นักศึกษาเพศที่ สามชั้นปีที่ 3-4 จะมีการใช้บริการเสริมความงามและซื้อเครื่องสำอางในแต่ละเดือนเป็นจำนวนมาก กว่าชั้นปีอื่นๆทำให้ผลออกมาอยู่ในระดับบ้อย พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านกิจกรรมบันเทิงและ พักผ่อนหย่อนใจ อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เพราะนักศึกษาเพศที่สามส่วนน้อยที่จะไปเที่ยวสถาน

บันเทิงหรือท่องเที่ยว ประมาณเดือนละครั้งสองครั้ง พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านยานพาหนะและการเดินทาง อยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง เพราะนักศึกษาเพศที่สามจะไม่ค่อยกลับบ้านหรือเดินทางไปหัวหินส่วนมากก็จะไปเดือนละครั้งสองครั้ง และ พฤติกรรมการใช้จ่ายในด้านอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายอยู่มนระดับนาน ๆ ครั้ง เพราะในด้านอื่นๆก็จะเป็นจำพวก ค่าโทรศัพท์มือถือ (เติมเงิน) เล่นการพนัน ค่าซื้อบุหรี่, เหล้า ทำบุญบริจาคเงิน ค่าเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษ นักศึกษาเพศที่สามจะไม่ค่อยให้ความสำคัญและจะไม่มีค่าใช้จ่ายในพวกนี้มากเท่าไร

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้นำผลจากการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นฐาน โดยจำแนกข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการสำรวจเฉพาะนักศึกษาผู้ชายที่แสดงออกถึงความเป็นเพศที่สาม เป็นข้อมูลที่ยังไม่ทั่วถึงนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศิลปากรทั้งหมด ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะทำการขยายขอบเขตของการวิจัยให้ครอบคลุมนักศึกษาทุกเพศ และการวิจัยในครั้งนี้ จัดทำในปี พ.ศ. 2553 ดังนั้นเมื่อเวลาผ่านไป อาจจะทำให้ข้อมูลนั้นแตกต่างกันไปด้วย

2. ข้อมูลในด้านของรายได้และค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ นั้นยังมีการกระจายของข้อมูลมาก ดังนั้นจึงควรสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลที่ดีกว่านี้เพื่อที่จะทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีความคลาดเคลื่อนน้อยลง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับทางมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างๆควรมีการจัดอบรม ในเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายที่เหมาะสม การออม การใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนให้กับเยาวชน เพื่อที่ว่าในอนาคตกลุ่มเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติได้นำแนวทางไปปลูกจิตสำนึกให้กับคนรุ่นต่อไป

4. คำถามในแบบสอบถามบางข้ออาจยังไม่ชัดเจนและไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะสามารถทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรสร้างแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด จึงจะได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

5. ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนไม่ให้ความร่วมมือและไม่สนใจตอบแบบสอบถามเท่าที่ควร บางคนก็ตอบโดยที่ไม่สนใจ อ่านคำถามดี ๆ ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่ถูกต้องตามสภาพความเป็นจริงมากนัก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤษฎชัยวัฒน์ สุขยะฤกษ์. “นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ.” วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- ฉันทลักษณ์ รักษาอยู่. เด็กชายสตรีเหล็ก : มุมมองแตกต่างของนักจิตวิทยา. [Online]. Accessed 4 May 2553. Available from http://www.expert2you.com/view_article.php?art_id=1460
- ถนอมศักดิ์ แสนอินตะ. “แบบการแผนการใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น: กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร .” สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2546.
- ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ประชุมการช่าง, 2546.
- ธงชัย สันติวงษ์. พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: นาพานิช, 2517
- นรากร พูลงา, ภมรรวณ เจียมสวัสดิ์และ มัญชรี บุญแดง. “พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” ปริญญานิพนธ์ ภาควิชาสถิติประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2548.
- เบญญา นิตบุตร. “ความคาดหวังหวังของข้าราชการตำรวจต่อรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาศึกษากรณีศึกษากองบัญชาการศึกษา.” วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- ผู้จัดการออนไลน์. วิจัยพบ นศ. 3 ม. ดึงใช้เงินฟุ่มเฟือย สวนกระแสเศรษฐกิจซบ
[Online]. Accessed 12 July 2553. Available from
<http://www.manager.co.th/Campus/ViewNews.aspx?NewsID=9480000093020>
- พิไลวรรณ จันทรสุกรี. “ความคาดหวังในงานของนักศึกษาพยาบาลปีที่สี่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีในเขตภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และ ชัชพงศ์ ตั้งมณี. “ศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่าย

- ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” กรุงเทพมหานคร, 2534.
- ภราโดย แสงสวัสดิ์, ปัญญา แซ่ตั้งและรัตนา ทรัพย์สงวน. “อัตลักษณ์ทางเพศของกลุ่มนักศึกษาชายรักชาย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี .” สารนิพนธ์ (ศศ.บ.) สาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- มณฑิรา เขียวยิ่งและคณะ. “ความคาดหวังและความเป็นจริงในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุจากครอบครัว.” วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. ประวัติมหาวิทยาลัยศิลปากร [Online]. Accessed 17 June 2553. Available From <http://www.su.ac.th>
- มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. ประวัติความเป็นมา[Online]. Accessed 17 June 2553. Available from <http://www.pitc.su.ac.th>
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. สถิติการลงทะเบียนนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร [Online]. Accessed 17 June 2553. Available from http://reg1.su.ac.th/registrar/stat_enroll.asp?avs166869842=3
- บุษนา ธรรมเจริญ. พฤติกรรมผู้บริโภคร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์, 2530.
- วารี เกิดคำ. “การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะ ครุศาสตร์.” สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, 2541.
- วิภาดา วัฒนามกุล. “ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ในครอบครัวของผู้สูงอายุและผู้ดูแลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดขอนแก่น.” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539.
- ลัทธิ 24 ชั่วโมง. เพศที่สาม... แวะรับบาปของศาสนา[Online]. Accessed 19 February 2553. Available from <http://www.lucky24hrs.com/redirect.php?tid=22230&goto=lastpost>
- สกวเดือน ปธนสมิทธิ์. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของพนักงานธนาคาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2540.
- สิริอร วิชชาวุธ. “แรงจูงใจกับการเรียนรู้” จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- สุพร เกิดสว่าง. เปิดพื้นที่เพศที่สาม อย่าเลือกปฏิบัติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) [Online]. Accessed 26 May 2550. Available from <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=63826>
- อริยา คูหา. แรงจูงใจและอารมณ์. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2546.

อุไรวรรณ เกิดผล. “ปัจจัยที่มีต่อความคาดหวังของหัวหน้าสถานีนามัยต่อระบบการนิเทศงาน
สาธารณสุขผสมผสานในจังหวัดลพบุรี.” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเพศที่สาม มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ
ธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ ต้องการทราบถึงพฤติกรรมของการ ใช้จ่ายและความสัมพันธ์ของ
พฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษาเพศที่สาม ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์
ในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกที่ดีในการใช้จ่ายให้กับเยาวชน

ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับและจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลต่อเนื่องใด
ติดตามมา และใช้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็น
อย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ตอน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง และขอขอบคุณอย่างยิ่ง

นางสาวอรพรรณ ปัญญาสาร

ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. คณะ

- () คณะวิทยาการจัดการ
- () สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป
- () สาขาการจัดการการท่องเที่ยว
- () สาขาการจัดการชุมชน
- () สาขาการตลาด
- () สาขาธุรกิจโรงแรมและที่พัก
- () สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ
- () สาขารัฐประศาสนศาสตร์
- () คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
- () สาขาสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
- () สาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์น้ำ
- () สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช
- () คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- () สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ
- () สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ
- () สาขานิเทศศาสตร์

2. ระดับชั้นปี

- () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2
- () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4

3. เกรดเฉลี่ยสะสม

- () ไม่เกิน 2.00 () 2.01 – 2.50
- () 2.51 – 3.00 () 3.01 – 3.50
- () 3.51 – 4.00

4. รายได้ต่อเดือนโดยประมาณ.....บาท

5. ท่านมีผู้อุปการะเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนคือใคร (สามารถตอบได้มากกว่า1)

- () ผู้ปกครอง พ่อและแม่ () พ่อคนเดียว
- () แม่คนเดียว () ญาติพี่น้อง ลุง ป้า น้า อา () แฟน

6. แหล่งที่มาของรายได้ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () บิดามารดา, บิดาหรือมารดา [โปรดตอบข้อ 8.] () ทุนการศึกษา
 () เงินกู้เพื่อการศึกษา () รายได้จากการทำงาน
 พิเศษ () อุปการะที่ไม่ใช่บิดามารดาโดยมีความสัมพันธ์กันคือ.....
 [โปรดตอบข้อ 9.]

7. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนโดยประมาณ.....บาท

8. อาชีพผู้ปกครอง

- () รับราชการ () เกษตรกร () รับจ้าง
 () ธุรกิจส่วนตัว () ค้าขาย () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัท () อื่นๆระบุ.....

9. อาชีพของผู้อุปการะที่ไม่ใช่พ่อแม่

- () รับราชการ () เกษตรกร () รับจ้าง
 () ธุรกิจส่วนตัว () ค้าขาย () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัท () อื่นๆระบุ.....

10. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (บิดาและมารดา หรือผู้อุปการะรวมกันต่อเดือน)

- () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,001-20,000 บาท
 () 20,001-30,000 บาท () 30,001-40,000 บาท
 () 40,001-50,000 บาท () 50,000 บาทขึ้นไป

11. ท่านแสดงออกถึงความเป็นเพศที่สามในระดับใด

- () ไม่แสดงออก () แสดงออกน้อย
 () แสดงออกปานกลาง () แสดงออกมาก () แสดงออกมากที่สุด

12. ท่านคิดว่าตนเองมีความอิสระในการดำรงความเป็นเพศที่สามในระดับใด

- () ไม่มีความเป็นอิสระ () มีอิสระเล็กน้อย
 () มีอิสระในระดับปานกลาง () มีอิสระมาก () มีอิสระมากที่สุด

13. ท่านคิดว่าในมหาวิทยาลัยมีการยอมรับกลุ่มเพศที่สามในระดับใด

- () ไม่ได้รับการยอมรับ () ยอมรับเล็กน้อย
 () ยอมรับระดับปานกลาง () ยอมรับมาก () ยอมรับมากที่สุด

14. หากท่านมีปัญหาในมหาวิทยาลัย ท่านเลือกที่จะปรึกษาใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ผู้ปกครอง () ผู้อุปการะที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง
 () เพื่อนผู้ชาย () เพื่อนผู้หญิง
 () เพื่อนกลุ่มเพศที่สาม () อาจารย์
 () อื่นๆระบุ.....

15. ท่านได้เข้าร่วมกับกิจกรรมของการเป็นเพศที่สามอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ () กิจกรรมวีกาตุ๊ด
 () งานเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่สาม () กิจกรรมการประกวดนางฟ้าจำแลง
 () เที่ยวสถานบันเทิงเกย์หรือกระเทย () รับประทานอาหารในกลุ่มเพศที่สาม
 () เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางมหาลัยจัดขึ้นที่แสดงถึงความเป็นเพศที่สามเช่น
 เป็นหางเครื่อง ประกวดร้องเพลง หรือการแสดงโชว์ของกลุ่มเพศที่สาม
 () อื่นๆระบุ.....

16. ท่านคิดว่ากลุ่มเพศที่สามมีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรที่ต้องแก้ไข

- 1.....
 2.....
 3.....
 4.....

ตอนที่2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ

1.ค่าใช้จ่ายใน การซื้ออุปกรณ์ทางการศึกษา โดยเฉลี่ยต่อเดือน (อุปกรณ์การเรียน สิ่งพิมพ์
 ถ่ายเอกสาร ฯ) โดยประมาณ.....บาท

2.ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภคอาหารและเครื่องดื่มโดยเฉลี่ยต่อเดือน
 โดยประมาณ.....บาท

3.ค่าใช้จ่าย ด้านซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเครื่องนุ่งห่ม โดยเฉลี่ยต่อเดือน (เพื่อสวมใส่
 บริการซักรีด) โดยประมาณ.....บาท

4.ค่าใช้จ่ายด้านยานพาหนะและการเดินทาง โดยเฉลี่ยต่อเดือน (ค่าบำรุงรักษา ค่าน้ำมัน
 เชื้อเพลิง ค่าบริการขนส่ง) โดยประมาณ.....บาท

5.ค่าใช้จ่ายด้านการสื่อสาร โดยเฉลี่ยต่อเดือน (โทรศัพท์เคลื่อนที่)
 โดยประมาณ.....บาท

6. ค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมของคุณ โดยเฉลี่ยต่อเดือน

โดยประมาณ.....บาท

7. ค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉลี่ยต่อเดือน

โดยประมาณ.....บาท

8. ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินบริจาคทำบุญและทำทาน โดยเฉลี่ยต่อเดือน

โดยประมาณ.....บาท

9. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง เช่น เที่ยวกลางคืนเที่ยวผับเฉลี่ยต่อเดือน

โดยประมาณ.....บาท

10. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษของท่าน โดยเฉลี่ยต่อเดือน

() ไม่มี () มี โดยประมาณ.....บาท

11. ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องสำอาง เช่น ครีมบำรุงผิว โลชั่น น้ำหอม แป้งแต่งหน้า ครีมบำรุงผม เป็นต้น เฉลี่ยต่อเดือนโดยประมาณ.....บาท

12. ท่านให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในด้านใดมากที่สุด (3 ลำดับแรก)

1).....

2).....

3).....

13. ท่านยังมี ค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ คือ และเฉลี่ยเท่า ไร

โดยประมาณ.....บาท

14. ท่านคิดว่ารายได้ของท่านเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหรือไม่

() ไม่เพียงพอ [โปรดตอบข้อ 15.] () เพียงพอ

15. กรณีที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ประกอบการ

() ขอเงินเพิ่มพิเศษจากผู้ประกอบการที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการ

() ขอยืมจากเพื่อน () ขอยืมจากคนรู้จักที่ไม่ใช่เพื่อน

() หางานทำพิเศษเพิ่ม () ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออก

() อื่นๆระบุ.....

16. ท่านมีเงินได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายต่อเดือน โดยประมาณ.....บาท

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงมากที่สุด

นานๆ ครั้ง หมายถึง น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน

บ่อย หมายถึง 1-2 ครั้งต่อเดือน

ค่อนข้างบ่อย หมายถึง 3-4 ครั้งต่อเดือน

บ่อยมากที่สุด หมายถึง มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน

พฤติกรรมการใช้จ่าย	บ่อยมากที่สุด	ค่อนข้างบ่อย	บ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1.ซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนเช่นสมุด ปากกาดินสอ					
2.ค่าถ่ายเอกสารเอกสารการเรียน					
3.ค่าพิมพ์รายงานส่งอาจารย์					
4.ค่ากิจกรรมของทางมหาวิทยาลัย					
5.ค่ากิจกรรมที่กลุ่มเพศที่สามจัดขึ้น					
6.ซื้อเสื้อผ้าตามตลาดนัด					
7.ซื้อเสื้อผ้าแบรนด์เนม					
8.ซื้อกระเป๋า/รองเท้า					
9.ซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวพรรณ(ครีม, โลชั่น, แป้ง)ราคาทั่วไปตามตลาดนัด					
10. ซื้อเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวที่มียี่ห้อราคาแพง					
11.เมื่อท่านเห็นดาราดาราโฆษณาสินค้าประเภทเครื่องสำอางหรือครีมบำรุงผิวท่านจะซื้อตาม					
12. รับประทานอาหาร fast food เช่น KFC McDonald Pizza					
13. รับประทานอาหารภัตตาคาร เช่น Fuji Oishi					
14. รับประทานอาหารทั่วไป(ยกเว้นที่โรงอาหาร) เช่น อาหารตามสั่ง หมูกระทะบุฟเฟ่ต์ ส้มตำไก่ย่าง					

พฤติกรรมค่าใช้จ่าย	บ่อย มาก ที่สุด	ค่อนข้าง บ่อย	บ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
15. เที่ยวสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์					
16. ค่าเหล้าปั่นหลังมอ					
17. งานจัดเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพศที่สาม					
18. ไปดูหนังกับแฟนหรือกลุ่มเพื่อนเพศที่สาม					
19. เที่ยวต่างจังหวัด					
20. ร้องเพลงคาราโอเกะ					
21. ซื้ออาหารเสริมเพื่อสุขภาพ					
22. การไปพบแพทย์เพื่อสุขภาพ(รักษาสิว)					
23. การซื้อยาประเภทฮอร์โมนเพื่อสุขภาพ					
24. การใช้บริการเสริมความงาม เช่น ทำผม, ทำ เล็บ					
25. ค่าโทรศัพท์มือถือ (เติมเงิน)					
26. ค่ารถกลับบ้าน					
27. ค่าเช่าไปหัวหิน					
28. ซื้อน้ำมันรถ, ค่าซ่อมจักรยาน					
29. เล่นการพนัน					
30. ค่าซื้อบุหรี, เหล้า					
31. ทำบุญบริจาคเงิน					
32. ค่าเลี้ยงดูแฟน/บุคคลพิเศษ					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

จบแบบสอบถาม ขอขอบคุณ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวอรพรรณ ปัญญาสาร

ที่อยู่ 4 หมู่ 5 ตำบลศรีสมเด็จ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนศรีสมเด็จพิมพ์พัฒนาวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด
- พ.ศ. 2553 กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร



ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี